

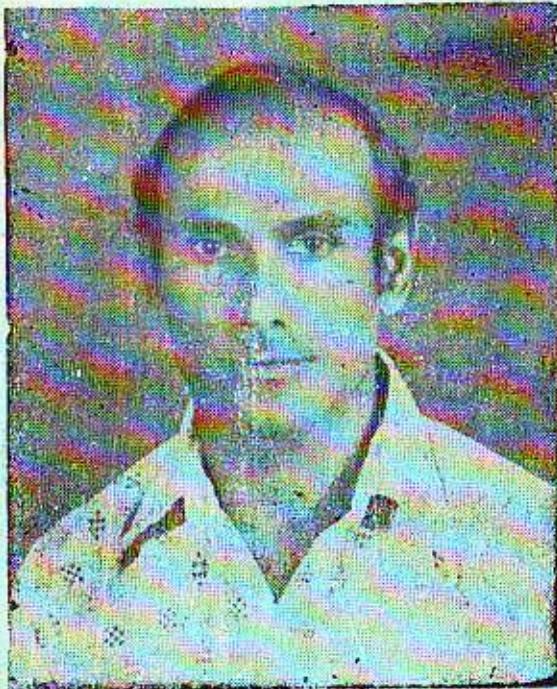
திருவாண்மை

ஈசுவரமியர் : ஏடாமினிக் ஜீவா

— 2 —

மார்ச் 1986

விலை: ரூ. 2-50

With the Best Compliments from :

JAFFNA CONSTRUCTION &
CONSULTANTS CO., LTD.

Branch: Urumpirai Junction, URUMPIRAI

Head Office:
Ambalavanar Road,
Athiyadi,
JAFFNA.

Head Office Phone: 24377

J.C.C. உங்கலை அண்டுடன் அமையக்கின்றது.

உங்களுக்குத் தேவையான கட்டப் பொருட்கள், தீந்தைகள், குளியல்கறை உபகரணங்கள், உர் வகைகள், கிருநிநாசினிகள், பாசுகை அப்பியாசப் புத்தகங்கள், உபகரணங்கள்,

T. V. அஸ்ரி மூதலியவந்திற்கு நாடுவேண்டிய ஸ்தாபனைம்.

J.C.C. LTD.

உருபுபொரு சந்தி,
உரும்பொரு.

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

196

மார்ச் — 1986

21-வது ஆண்டு

நமது 'மலிகைப் பந்தல்' புத்தக வெளியீட்டு அமைப்புப் பற்றிப் பலரிடம் நேர்க் கருத்துக்களைக் கேட்டு வருகின்றோம்.

இப் பிரசரத் திட்டம் பற்றிப் புதிய புதிய கோணங்களில் ஆராய்ந்து வரும் எமக்கு உற்சாகமான பதில்களும் மனத் திருப்தி தரும் செய்திகளுமே விடையாகக் கிடைக்கின்றன.

நால் வெளியீடு சம்பந்தமான ஆயத்த வேலைகளையும் தொடங்கி விட்டோம்.

மாதா மாதம் வெளிவரும் மல்லிகை இதழ்களுக்கு எந்தவித மான இடைஞ்சலும் அற்ற வகையில் புத்தக வெளியீடு நடைபெற வேண்டுமென்பதே நமது பெரு விருப்பாகும். எனவே அதற்கமைய திட்டம் போடுவதிலேயே நாம் மெத்தக் கவனமாக இதுவரை இருந்து வந்துள்ளோம்.

அந்த வகையில் நாம் நினைத்ததற்கும் அதிகமாகவே நாம் நம்மைப் பலப்படுத்திக் கொண்டுள்ளோம்.

இடையில் ஒரு சின்னச் சங்கடம்,

திஹர் திஹரென நம்மையெல்லாம் திலைத்துத திணறவவைக்கும் இன்றைய ஏரியும் பிரச்சினைகளின் வெளிப்பாடுகள் சற்றுத் தாம தித்துச் சிந்திக்க வைக்கின்றன.

அலைகள் ஓய்ந்ததின் பின்னர் தான் ஸ்தானம் என்ற நிலையல்ல நமக்கு. இருந்தாலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சிந்திக்க வைக்கும் தாமதம்.

"ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம் சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்"

இந்த இருபத்தொரு ஆண்டுக் காலத்தில் பல அனுபவங்களைப் பெற்றுள்ளோம். பல முகங்களையும் இதயங்களையும் அடையாளம் கண்டுள்ளோம்.

நமது பெரு நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்ட நெஞ்சங்களை நாம் இன்ம் கண்ட வேளையில்தான் தமக்கு இந்தப் புத்தக வெளியீட்டு யோசனையே மனசில் அரும்ப ஆரம்பித்தது என்னாம்.

அதையொட்டியே நமது கருத்துக்களை அத்தகைய இதயங்களுக்கு இத்தால் தகவல்களாக தருவதற்கு முயன்றுள்ளோம்.

கூடிய சீக்கிரம் இப்படியானவர்களை மனமறியத் தேர்ந்தெடுத்து ‘மல்லிகைப் பந்தல்’ அழைப்பு மூலம் ஒருங்கு சேர்த்து நாமது வருங்காலத்திட்டத்தையும் அதையொட்டி நாம் இதுவரை செய்துள்ள ஆக்கழுர்வான செயல்களையும் அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த விரும்புகின்றோம்,

தூர இடங்களில் இருப்பவர்கள் நேரில் வந்து எம்முடன் தொடர்பு கொள்ள இயலாத நிலை இன்று. அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுடன் நாம் என்றுமே தொடர்புகொள்ளப் பின் நிற்கப்போவதில்லை.

இதைப் படிக்கும் நண்பர்கள் ‘மல்லிகைப் பந்தல்’ பிரசரம் சம்பந்தமாகத் தங்களது கருத்துக்களை எழுதலாம். மனமறியச் சந்தா தந்தவர்களை மல்லிகை இதுவரை ஏமாற்றியதில்லை.

இந்தக் தார்மீக இலக்கிய நேர்மையைப் புரிந்துகொண்டவர்கள் முன்கூட்டியே நமது வெளியீடுகள் சம்பந்தமாக எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது நல்லது.

காலத்தின் தேவை இது. கனிந்து வரும் எதிர் காலத்தை மனசில் கொண்டே நாம் இந்த நால் வெளியீட்டுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முன்வந்துள்ளோம்.

தமிழ் மக்கள் மீது இன்று கவிந்துள்ள காரிருள் நடுத்தரமான தலை என்பது எமக்குத் துவிலியமாக தெரியும். இந்தப் பேயிருள் நிச்சயம் விலகத்தான் போகின்றது. அதற்குப்பின் ஒளி விளக்காக வழி காட்டும் ஒளிக்கத்திராக — கலை இலக்கியங்கள் யிலிருப் போகின்றன, அதற்குத் தயாராக முற்போகுக்கு கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தமிழைத் தாமே தயார்ப்படுத்தும் நிலை தோன்ற வேண்டும். நமது இத் திட்டம் அதற்கு அநுசரணையாக இருக்கவேண்டும் என்பதே நமது பெரு விருப்பமாகும்.

சகல இலக்கிய கர்த்தாக்களும் தம்மால் இயன்றத்தையும் தமது துறை மூலம் வரப்போகும் புதிய தலை முறையினருக்குக்குப் படைத்தளிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள்.

அதற்கான பங்குப் பணியைச் செய்வதே நமது நடைமுறை முயற்சியாகும். தமது அனுங்கு முறையில் கிடைக்கும் சகல பல பலன்களையும் நாம் நமது மன்னுக்கே இலக்கியப் படைப்பாகப் பிரயன்படுத்த விரும்புகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

2

எழுத்தாளர்களுக்கேண

ஒரு தினம் தேவை

சமுத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள்தான் மிக மிகப் பரிதாபத் திற்குரிய பிறவிகளோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

காரணம் அரசு மட்டத்தில் சகவலிதமான இருட்டிப்பு— ஆதரவற்ற நிலை. மக்கள் மத்தியில் கவனிப்பற்ற அலட்சியம். அவர்களின் படைப்பு வெளிப்பாடுகள் பற்றி ஒருவித மந்த நிலை மனப்பான்மை.

இவைகளின் மத்தியில்தான் இந்த நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் வாழ்வதற்காகப் போராடிக் கொண்டு வருகின்றனர்.

இவர்களின் இருப்பை— உழைப்பை— தொண்டை— இனங்காட்டக் கூடிய— இனங்காணத்தக்க ஓர் அடையாள அம்சத்தைத் தானும் நாடு தழுவிய முறையில் பொது சணங்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கவில்லை என்றே சுருக்கமாகக் கூறிவிடலாம்.

நால்கள் வருகின்றவே என வாதாடலாம். இவர்களது பெயர்களை அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் பார்க்கின்றோம் எனச் சமாளித்துக் கடைக்கலாம். சங்கங்கள் இருக்கின்றனவே என நினைப்புட்டலாம். ஆனால் இவையொன்றும் முழுமையாக இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களை அங்கீரிப்பதற்குப் போதுமானவையல்ல என்றே நாம் கருதுகின்றோம். பொது மக்களின் ஞாபகத்தில் ஆழமாகப் பதியும் ஞாபகச் சின்னம் இன்னும் காத்திரமாக முத்திரை குத்தப்பட வேண்டுமென ஆசிரியர்களும் இருக்கின்றோம்.

எனவேதான் தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஒருங்கு சேர்ந்து நினைவுறுத்தும் ஞாபக தினம் ஒன்று அவசியம் தேவை என வற்புறுத்துகின்றோம்.

தொழிலாளி— உழைப்பாளிக்கெனச் சர்வதேச மட்டத்தில் அங்கீரிக்கப்பட்ட பெருந்தினம் ஒன்று உண்டு— அது மேதினம்.

அது போலவே ஐ.நா. சபைக்கென ஒரு தினம் உண்டு. ரஷ்யப் புரட்சியை வென்றெடுத்த தினமும், அகில உலக மட்டத்தில் பெருமைக்குரிய தினமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. நாடு

களும் தத்தமது சுதந்திர தினத்தை, குடியரசு தினத்தை, விடுதலை பெற்ற நாளைக் கொண்டாடிக் களிக்கின்றன.

பொது ஸ்தாபனங்களை, கோவில்களை, ஆசுயங்களை, கல்லூரி களைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டாலும் அணுக்களுக்கென ஒரு நாள் ஞாபக தினமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். அன்றைய தினத்தைச் சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் மிகக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடிச் சிறப்புச் செய்து வருகின்றன.

தனி மனிதர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் அப்படித்தான். பிறந்த தினம் தனி மனிதனுக்கு முக்கியமானது. கணவன் மனைவி தமது திருமண நாளை ஞாபசத்தில் வைத்திருந்து வருஷா வருஷம் கொண்டாடி வருவதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஏன் தேசத் தலைவர்கள், மகான்கள், தியாகிகளை, கவிஞர்கள், நாட்டுக்காக உழைத்த உத்தமர்கள் போன்ற பிரபல ஸ்தர்களின் நாம ஞாபகமும், அவர்களது பிறந்த தினத்தை ஒட்டியே நினைவு கூரப்படுகின்றது. இறந்த தினமும் அப்படியே ஞாப கப்படுத்தப்பட்டு அஞ்சலி செய்யப் படுகின்றது.

இத்தனை இருந்தும் பேரே பிடித்துத் தமது ஆத்மக் குருகிக் கருத்துக்களாக வடித்தெடுத்து இந்த மண்ணிற்குப் பக்கையிட்டு இந்த நிலத்தை செழுமைப் படுத்தி உழைத்து வரும் எழுத்தாளருக்கென ஒரு தினம் இதுவரை காலமும் அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை. அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. கட்டிக் காட்டப்படவில்லை.

ஆகவே எழுத்தாளருக்கென ஒரு தினம் சகல இலக்கிய நிறுவனங்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்டு, முடிவு செய்யப்பட்டுப் பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டும் என ஓர் ஆலோசனையைச் சகல இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இதில் அபிப்பிராய பேதத்திற்கு இடமிருக்கக் கூடாது. சகல எழுத்தாளர்களும் இந்த ஆலோசனையைச் சற்றுக் கவனத்தில் எடுத்து, ஒரு தினத்தை — அது சகலரும் முடிவெடுக்கும் தினமாக அமைவது நல்லது — எழுத்தாளர் தினம் என சகல மக்களுக்கும் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும் என ஆழ்ந்த இலக்கிய உணர்வுடன் கூறிவைக்கின்றோம்.

இக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிறுவனங்கள், எழுத்தாளர்கள், சுவைஞர்கள் தமக்குரிய மட்டங்களில் இதை நடைமுறைப் படுத்தச் செவ்வையான ஆயத்தங்களைச் செய்வதுடன் சரித்திருத்தில் இந்தத் தினத்தைப் பொறிக்கத் தக்கதான் ஆலோசனைகளையும் நல்க வேண்டுமென்பதே நமது மன விருப்பமாகும்.

அழைப்பு

தேடலில் சதா

உழன்று கொண்டிருக்கும் ஓவியர்

—சி. மௌனங்கு

சமுத்துத் தமிழ் ஓவியர்களின் மத்தியில் நவீன பாணி ஓவியத்தின் முன்னோடியாக ஓவியர் மார்க் திகழ்கிறார். குறிப்பாகப் பாரம்பரிய ஓவியகளில் இலவச ஓவியர்கள், சிறப்பாக தினசரிகள், சஞ்சிகைகளில் வரும் மட்டரக்கான, வணிக ரீதியிலான ஓவியங்களிலும் பரிசுசமயம் மிக்க பெரும்பாலான சமுத்துத் தமிழர் மத்தியில் தனித்துலமும் பரிசோதனை ஆர்வமும் மிக்க மார்க்கின் பெயர் யிரபவுயம் ஆகாததில் வியப்பில்லை.

தன் பெயர் சமுத்தமிழர் மத்தியில் அறியப்படாதது பற்றி அதிகம் கவலைப்படாத மார்க் கல்லூரியிற் சேர்ந்து 5 வருடங்கள் பயிற்சி பெற்றுர். தன் திறமை காரணமாகப் பல ஸ்கலர்ஷிப்புகளை அங்கு பெற்றுர். டேவிற் பெயின்ரரின் வழிகாட்டல் இவரை ஊக்கியது. ஸ்ரான்லி அபேயசிங்க இவருக்கு இம்ப்ரஸனில் ஓவியரான ரூபோவை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். ரூபோவை அறிய முன்னமே மார்க்கின் ஓவியங்கள் ரூபோ பாணியிலமைந்தமை இவரது தனித்த வளர்ச்சியின் அடையாளமாகும்.

53 வயதினரான மார்க் குருநகரில் பிறந்தவர். சிறு பாராயத்தில், சிலை செய்வதைத் தனது பொறுது போக்காகக் கொண்டிருந்த பக்கத்து வீட்டுக்

நுண்கலைக் கல்லூரியில் இருந்தபோது ஹாட்லிக் கல்லூரிக்கு ஒவிய ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அங்கு அதிபர் பூரணம்பிள்ளையின் உதவியுடன் பல ஒவியக் கண்காட்சிகளை நடத்தினார். 1958 தொடக்கம் கொழும்பில் கலாபவனத்தில் நடைபெற்ற ஒவியக் கண்காட்சிகளில் இவரது ஒவியங்கள் இடம் பெற்ற தொடங்கின. அங்கு இவரது நவீன பாணி ஒவியங்கள் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றன. 1958 இல் கவனர் ஜெனரல் பரிசையும். 1957 இல் ஓப்சேவர் பரிசையும் பெற்றுடன் கலாபவனக் கண்காட்சியில் அடிக்கடி சிறந்த ஒவியங்களுக்கான பாராட்டுப் பத்திரங்களையும் பெற்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நவீன பாணி ஒவியத்தை வளர்க்கும் நோக்குடன் நவீன வகுப்புகளை நடத்தினார், ரமணி, கிருஷ்ணராசா போன்றேர் இவர் பண்ணயிற் பயிற்சி பெற்றவர்களே. இன்றும் ஒவியர் சிவப்பிரகாசத் துடன் இணைந்து 20 மாணவர்களுக்கு மேற் பயிற்சியளித்து வருகிறார். இவ்வண்ணம் ஈழத் தமிழர் மத்தியில் நவீன ஒவியநாயகரை மிளிகிறார். இவருடன் நுண்கலைக் கல்லூரியிற் படித்தவர்களான ஏ. ஏ. கருணாரத்தின், ஒவியர், குணதாஸ போன்றவர்கள் அரச ஆதரவின் காரணமாக வெளிநாடு சென்று பிரபல்யம் பெற்றதையும் நினைவுகிறார்.

மார்க்குடன் கதைப்பது ஒரு தனி அனுபவம். தனித்துவமும், ஆளுமையும், கற்பனை விசாலமும் கொண்ட கலைஞர் அவருள் கிடக்கிறான்.

ஒவியக் கல்லூரியை விட்டுப்

புறப்படுகையில் டேவிட் பெயின்றர் 'நீ காண்பதை, உணர்வதை வரை. மற்றவர்களைப் போல வரைவதை, விடு' என்று கூறி யதை தான் மத்திரமாக ஏற்ற தாக மார்க் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு ஒவியங்கும் தன்ணேத் தன் ஒவியத்திற் பிரதிபலிக்க வேண்டுமென மார்க் கூறுகிறார்.

தத்ருபமாக, யதார்த்தமாக வரைவதுதான் ஒரு காலத்தின் வழமையாக இருந்தது. கமெராவந்தபின் தத்ருபத்தை கமெரா, பிசிரு இல்லாமல் காட்டிய போது கமெரா புலப்படுத்தாத பகுதிகளையும் உணர்வகளையும் ஒவியங்கள் புலப்படுத்தத் தொடக்கின. விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் போல ஒவியத்திலும் புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள் ஆரம்பமாயின. கலைஞரின் கற்பனைத் திறன் ஒவியத்தில் வெளிப்படலாயிற்று. நவீன பாணி ஒவியத்தின் தோற்றமே இதுதான்.

மனம் ஒர் உணர்வு நிலைக்குள் அகப்பட்டுப் படைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன் நியதும் உடனே தான் தன் அனுபவத்தை வரைவதாக மார்க் கூறுகிறார். மனதில் எழும் உணர்வுகளைப் பலவேறு விதங்களில் வரைகிறார். புதிய புதிய உத்திரமைகளைக் கையாளுகின்றார். படைப்பு ஒரு பிரசவ வேதனை என்று கூறுகிறார். தனது படைப்புகள் அத்தனையையும் தன் குழந்தைகளாகவே கருதுகிறார். தன் ஒவியங்கள் பிரசரமாகவேண்டும் புகழையை வேண்டும் என்ற அவசரம் இவரிடமில்லை.

யதார்த்தமாக ஆரம்பத்தில் வரைந்த இவர், தன் உணர்வுகளைப் புலப்படுத்த அந்தப் பாணி

போதாது என்பதைக் கூறப்பேர்களையும் உருவங்களையும் கிராமியக்களைத் தேடியதாகக் கூறுகிறார். வர்ணங்களை அழுத்து வதன் மூலமும் கோடுகளை வரைவதன் மூலமும் தன் உணர்வுகளைப் பின்னால் தான் வரைந்த ஒவியங்கள் வெளிப்படுத்தி வேண்டுகிறார். தன் மனதில் எழும் எண்ணங்களைப் புலப்படுத்தப் புதிய புதிய உத்திரங்களைப் பின்டுபிடிக்கிறார். தேடவில் சுதா உழன்று கொண்டிருக்கும் கலைஞரை இவர் காணப்படுகிறார். ஆரம்பத்தில் இவரது புதிய பாணி ஒவியங்கள் கூடாக பகிடிகள் போலக் கருதப்பட்டன. ஆனால் முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தின்பின் நவீன ஒவியம் வளர்ச்சி பெற்ற தொடங்கிய பின்னரே கிறகோவின் ஒவியங்கள் வளர்க்க கொள்ளப்பட்டன. மார்க்கை நினைக்கும்போது எனக்கும் இந்த நினைவுதான் வந்தது. மார்க்கை ஒவியங்களுக்கும் இனித்தான் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டு இரசிக்கப்படப் போகின்றன.

நடனமாடும் சிவன், அர்த்தநாரீஸ்வர சிவன், சிலம்பேந்தியகள்ளுக்கி, அன்னத்தைத் தாதுவிடும் தமயந்தி போன்ற உருவங்களை ரவி வர் மாபாணியில் பொம்மைகள் போலப் பார்த்துப் பழகிய நாம், மார்க்கை நவீன ஒவியத்திற்கூடாக இவர்களைப் பார்க்கும் போது பிரயித்து விடுகிறோம். சிவ நடனத்தின் வேகம், கண்ணாகியின் கோபாக்கினி, என்பன ஒத்திசைவுடனும், வேகத்துடனும் திமிறிக் கொண்டு மார்க்கை ஒவியங்களிற் புலப்படுகின்றன.

ஐயினிராய், பிக்கப்பேஸா போன்ற ஒவிய விற்பனைகள் தமது ஒவியத்தில் வீரியத்தைக் கிராமியக்களைப் பற்றனர். இவர்களை மிகவும் மதிக்கும் இவர் தாழும் பல

கற்பனைகளையும் உருவங்களையும் கிராமியக்களை விருந்தே பெற்றதாகக் கூறுகிறார்.

எல் கிறகோ என்ற ஸ்பானிய ஒவியரை இவர் மிகவும் விரும்புகிறார். தன் காலத்தில் நிலவிய பழைய பைசாந்திய பாணியிலிருந்து புதுணையான பாணியில் தன் எண்ணங்களைப் புலப்படுத்த விரும்பினார். தேடவில் சுதா உழன்று கொண்டிருக்கும் கலைஞரை இவர் காணப்படுகிறார். ஆரம்பத்தில் இவரது புதிய பாணி ஒவியங்கள் கூடாக பகிடிகள் போலக் கருதப்பட்டன. ஆனால் முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தின்பின் நவீன ஒவியம் வளர்ச்சி பெற்ற தொடங்கிய பின்னரே கிறகோவின் ஒவியங்கள் வளர்க்க கொள்ளப்பட்டன. மார்க்கை நினைக்கும்போது எனக்கும் இந்த நினைவுதான் வந்தது. மார்க்கை ஒவியங்களுக்கும் இனித்தான் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டு இரசிக்கப்படப் போகின்றன.

மார்க்கை படங்களைச் சிறுபத்திரிகைகள் தமது முகப்புக்களில் வெளியிடுவதன் மூலம் இவரது பாணி ஒவியத்தை இரசிக்க ஈழத் தமிழ் மக்களைப் பயிற்றலாம். இவ்வகையில் ஆசௌபத்திரிகை மார்க்கை ஒவியங்களை வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. மார்க்கை ஒவியங்களுக்கு வைக்க வேகம் ஆரவமிக்க வசதிபடைத் தோர் உதவலாம்.

உலோகாயுத வாழ்வுக்குள் உழன்று கொண்டிருக்கும் ஈழத் தமிழர்கள் நம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டு வெளியிடுகின்றனர். இவர்களைப் பற்றி சிறு தீட்டு வேகம், கண்ணாகியின் கோபாக்கினி, என்பன ஒத்திசைவுடனும், வேகத்துடனும் திமிறிக் கொண்டு மார்க்கை ஒவியங்களிற் புலப்படுகின்றன. *

கருத்தரங்கு

'கலைஞருடைய ஆழ்ந்த அனுபவ வெளிப்பாடு இல்லாமல் வெறுங் கோஷங்களாக அமைகின்ற எழுத்துக்களையோ படைப்புக் கலையோ இலட்சியமாக மார்க்டியக் கோட்பாடு அங்கீகரிப்பதில்லை. அதே சமயம் உருவமும் உள்ளடக்கமும் முக்கியம் என்பதையும் அது வற்புறுத்துகின்றது. உள்ளடக்கம்தான் உருவத்தை நிர்ணயிக்கின்றது என்பது அதன் ஆழ்ந்த கருத்தாகும்'

24-2-86 அன்று முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க யாழ் கிளை நடத்திய நோன்மதிக் கருத்தரங்கில் பேசும்போது திரு. க. சண்முக விங்கம் 'சமூகம் - இலக்கியம் - கருத்துநிலை' என்ற தலைப்பின்கீழ் கருத்துரையாற்றும்போது குறிப்பிட்டார்.

இக் கருத்தரங்கிற்கு திரு. நா. சோமசாந்தன் தலைமை வகித்தார். ஏராளமான கலை இலக்கியச் சுவைஞர்கள் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டனர்:

1903 தொடக்கம் 1910 வரை நடைபெற்ற தீவிர அரசியல் இயக்கத்தில் பாரதி பங்கு கொண்டதுடன் தொடர்ந்தும் இந்திய அரசியலில் அவர் ஆர்வம் காட்டி வந்தார். எனவேதான் பாரதி ஒரு மாபெரும் கவியாக மலர முடிந்தது. சில எழுத்தாளர்கள் சம காலத்தில் பேரும் புகழுதனும் வாழ்வார்கள். எதிர்கால ஆழ்ந்த பார்வையற்ற இப்படியானவர்கள் வாழும் காலத்திலேயே மதிக்கப்படுவார்கள். பாரதி மரணித்ததின் பின்னர் வாழ்வதின் இரகசியம் அவன் அக்காலத்தில் கொண்ட கொள்கையேயாகும்.

தமிழ் மக்கள் வந்தேறு குடிகள், அவர்கள் ஓடிப்போக இந்தியா என்கிறார் நாடு உண்டு என்ற எண்ணம் பெரும்பான்மை மக்கள் மனதில் ஊன்றிப் போயிருந்த வேலைநில் இந்த நாட்டுத் தமிழ் மக்கள் இந்த மன்னுக்கே உரியவர்கள், அவர்களுக்கென ஒரு பரம்பரையும் உண்டு என உரத்த குரவில் இலக்கியத்தில் கடந்த சாலங்களில் ஒலித்த பெருமை முற்போக்கு எழுத்தாளர் களுக்கு உண்டு. கடவில் மிதக்கும் பனிமலை போன்றவர்தான் கைலாசபதி. கடவில் நுனிப்பக்கத்தைத்தான் பலர் பார்த்தார்கள்; விமர்சித்தார்கள். ஆனால் ஆழமாகக் கடவில் அடிப்பாகத்தில் விரிந்து பரந்து விஸ்தீரணப்பட்டுள்ள கைலாசபதியை எதிர்காலம் தான் நன்கு விமர்சிக்க முடியும். வையாடுபிரபிள்ளைக்குப் பின்னர் கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் வானமாமலையும் தமிழுக்குச் செய்த ஆக்கஸ்டுவான் தொண்டு அளப்பரியது. யார் என்ன சொன்ன போதிலும் கைலாசபதிதான் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் விமர்சனத் திற்கும் கணத்தியான பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தினார்' என்றார்.

புதிய பாடம்

*****

—திக்குவல்லை கமால்

இரண்டு ஆண்டுகளாகச் சுற்றிச் சுழன்று வந்த கடைக்கு அவன் இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் பிரியாவினை கொடுத்து விடப் போகிறான். இப்படியாரு கடையில் வந்தமர்ந்து வேலைபார்க்க வேண்டுமென்று மக்குல் முன்பு எப்பொழுதுமே நினைத்தது கிடையாது. இங்கு அவனின் பிரவேசமே தற்செயலாக நிகழ்ந்தது தான்.

ஜி. ஸி. ச. உயர்தரப் பரீட் கையில் சித்தியடைந்தபின் ஏதாவது பொருத்தமானதொரு உத்தி யோகமொன்றில் அமர்வதே அவளுது நோக்கம் நினைத்தவுடன் நிறைவேறிவிடக் கூடிய குழ்நிலை இருக்கவில்லை. ஏதாவது தற்காலிகமாக வேலை பார்த்தால் விட்டுக்கூட கைமயாக இருக்காதே என்று நினைத்தான். கணக்கு வேலைநிலை அவனுக்கு நல்ல அறிவு இருந்தால்தான் அப்படி இலோசாக இல்லான் ஹாஜியாரின் இரும்புக் கடையில் சேரும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

மக்குல் வந்து சேர்ந்தபோது அக்கடையில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களின் தொகை பத்தாக அதிகரித்தது. அந்தப் பகுதிக்கே அதுதான் பெரிய கடை. ஏகப்பட்ட வேலைகள். ஆனால் அவனுக்கோ பேனு பிடிக்கும் வேலை தான். அதற்காக அவன் அடுத்தொண்டிருந்தது.

வர்களிலிருந்து அப்புறப்பட்டு நிற்கவில்லை.

'மக்குல் எங்கடை மொதலாளி ஒங்களுக்கொரு சோதினை வெப்பார். அதில் பாலானுத்தான் இங்கு நிக்கேலும்...'. ஒருவன் இப்படிச் சொல்லி வாயெடுப்பதற்கு முன்பே.

'இங்கு வேலை வாரவங்க ஜெல்லாம் சல்லிப்பெட்டிய தூக்கிக்கொண்டுபொக வாரெண்டு தான் எங்கட மொதலாளி நெங்கிய' அடுத்தவன் இப்படிச் சொல்லி அர்த்தத்தொடு சிரித்தான்,

மக்குலுக்கு எதுமே விளங்க வில்லை. ஆனால் ஓர் உண்மை மாத்திரமுக்குத் தெளிவாகியது. வேறுண்டு? பணம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்பது தான்.

'ரெண்டு பேரும் சொஞ்சம் வெளங்கச் சொன்னான் நல்லம்' அதனை மீண்டும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அவர்களிடமே கேட்டான்.

'ம... இன்னம் ரெண்டுமூலு நாளில் எல்லாம் வெளங்கும்..'. அப்ப எங்கள் நெனவு வரும்' இதற்குமேல் விளக்கம் கொடுக்க அவர்களுக்கு அவகாசமிருக்க வில்லை. கடமை அழைத்துக் கொண்டிருந்தது.

‘இல் எழுதுவது, அவற்றைப் பிரத்தியேக புத்தகத்தில் பதிவுது மொத்த விற்று வரவைக் கணக் கிடுவது இப்படியானவேலைகளையே அவன் ஆம்ப வாரத்தில் திடுந் திரம் செய்து வந்தான். அவன் வர்த்தகச் சிரிவில் படித்ததன் காரணமாக இந்த வேலைகளைச் செய்வது அவனுக்குச் சிரமமாகப் படவில்லை. மிக அவசர அவசர மாக இக்காரியங்களைச் செய்வது முதலாளியின் கவனத்தை ஈர்க்காமலில்லை. அவருடைய அனுபவத்தில் ‘கணக்குப்பிள்ளை மென்ற பெயரோடு வேலைக்கமர்ந்தவர்களைல்லாம் பள்ளி பிப்படிப்புப் பெற்றவர்கள்ல, பழக்கப் பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான்.

அன்றேரு நாள்... முதலாளி முகமலர்ச்சியோடு மக்குலை என்று மின்னாதவாறு அழைத்தார்.

‘மாங்கிபு தொழுதிட்டு நேர மீக்கிதானே... போன வருஷம் எங்கட இப்ராகிம் கணக்கப்புள்ள தான் கடக்கணக்கெல்லாம் பதிஞ்ச எதுக்கும் எடுத்துப் பாத்துக்கொண்டாநல்லமெனு...’ என்று வாயெல்லாம் பல்லாகத் கேட்டார்.

‘சரி மொதலாளி... நான் செக் பண்ணிப் பாக்கியன்... முதலாளி முதல் தடவையாக சிரத்தையோடு விடுத்த வேண்டுகோள் அன்வா? அவளின் நல்லபிப்பிராயத்தை வென்று கொள்ள வேண்டுமல்லவா?’

‘மிச்சம் நல்லம்... இங்க மேசைக்கு மேல வெக்கியன்... மூனு பொத்தமீக்கி’ என்றவாறு கபேட்டிலிருந்து எடுத்து அங்கே வைத்தார்.

சகங்குமியர்கள் வழமைபோல் வெளியே சென்றுவிட்டார்கள். டவுன் பள்ளியில் இஷா தொழுத பின்புதான் மீண்டும் அவர்கள் வந்து சேர்வார்கள். மக்குலுக்கு

மாத்திரம் அன்று அவர்களோடு உலாச் செல்ல முடியவில்லை. அவன் வேலேரு பொறுப்பைச் சுமந்து விட்டானே.

குடாக ஒரு கப் தேநீர் அருந்திவிட்டுக் கணக்குப் புத்தகங்களும் கையுமாக அமர்ந்தான் அவன். கணக்குகளைச் சரிபார்த்தபடி படபடென்று தாள்களைப் புரட்சிக் கொண்டிருந்த மக்குல் ஒரு கணம் தொடர்பு அற்றவனுக்கூடமில்லை. அவருடைய அனுபவத்தில் ‘கணக்குப்பிள்ளை மென்ற பெயரோடு வேலைக்கமர்ந்தவர்களைல்லாம் பள்ளி பிப்படிப்புப் பெற்றவர்கள்ல, பழக்கப் பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான்.

தற்செயலாக எப்போதோ இதற்குள் சிக்கிக்கொண்டதோ அல்லது என்னைச் சேர்திப்பதற்காக முதலாளி யைத்துத் தந்து விட்டாரோ... இப்படி இரு வேறு க அவனது சிந்தனை குழம் பியது. அதேவேளை அன்று சகநணப்பக்கள் கூறிய வார்த்தைகள் மீண்டும் அவனது காதுகளுக்குள் எதிரொலிப்பது போலிருந்தது.

‘மக்குல் எங்கட முதலாளி ஒங்களுக்கொரு சோதின் வெப்பார். அதில் பாலானுவ்தான் இங்க நிக்கேலும் வாரவங்கெல்லாம் சல்லிப் பொட்டிய தூக்கிக் கொண்டு போக வாரெண்டுதான் எங்கட மொதலாளி நெனக்கிய’

இந்த வார் த்தைகளில் தொனிக்கின்ற உண்மையை இப்பொழுதுதான் அவனுக்கு வெளிச்சமாகியது. அதனால் அந்தப் பண்தத்தான் எந்த இடத்தில் இருந்ததோ அதே இடத்தில் வைத்துவிட்டு தனதுகடமையைச் செய்து முடித்தான்.

உண்மையாகவே முதலாளி கணக்குகளைச் சரிபார்க்க கொடுத்தாரோ அல்லது அவனைப் பரிசுக்கத்தான் கொடுத்தாரோ

என்பதைப் பற்றியெல்லாம் மக்குல் அளவுக்கும் யோசித்து மண்டையை உடைத்துக்கொள்ள வில்லை.

இப்படியான ஆரம்பத்தோடு அவன் இரண்டு வருடங்களை அங்கே கடத்தியாகி விட்டான். இந்த இரண்டு வருடத்திலும் அவன் நம்பிக்கையும் நாணயமுமிக்கவனுக்கத்தான் கடமையாற்றி வந்துள்ளான்.

சில மாதங்களுக்குமுன் எங்கி களுக்கு ஆட்சேர்ப்பதற்கான பரிடசைக்குத் தோற்றியிருந்த அவன் அதில் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தமையே இதற்கான காரணமாகும்.

‘ம்... எங்குஞ்குப் பொறுகு வந்து எங்குஞ்குது முந்திப் போகப் போற... அதுவும் பெங்கிலவேலு.. மிச்சம் நல்லம் எங்களேம் மறக்க வாண.. மொதலாளிக்கெண்டா ஒங்கடபேல நல்ல பிடி: கைதெறயச் சந்தோஷம் தந்துதான் அனுப்பியொண்டும்’ மக்குலின் நல்லப்ரகள் கவலையும் கிண்டலுறு மாக தங்கள் கருத்தை முன்வைத்தனர்.

‘இங்க வந்ததில் ஒங்கட கூட்டானித்தன கெடச்சது மட்டுந்தான் மிச்சம்’ தன உண்மையான மனோநிலையை அவன் பிரஸ்தாபித்தான்.

‘மக்குல் இங்க வாடுன் முதலாளி தன் தடித்த குரலால் அவனை அழைத்தார். தனக்குவிடுதலை கிடைத்து விட்டதுபோன்ற உணர்ச்சியோடு அவன் அவரருகே சென்றான்.

‘ம்... நான் வானுண்டா நீங்க கேக்கப்போற, ஒங்கட முன்னேற்றத்துக்குத்தானே போற... எங்கிந்தாலும் நல்லா இரிங்கோ... இதில் ஒங்கட பாக்கிச் சல்லி முவாயிரத்து முன்னாறு ருவக்கூன்

என்னி ப்பாத் தெடுங்கோ’ ஏதோசும்மாகொடுப்பம் போன்ற பாவனையோடு நீட்டினார்.

‘சரியாத்தானே எண்ணீக்கும் முதலாளி’ என்றவாறு தந்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு தனதறைக்குச் சென்றான் மக்குல். அறப்பு வருடங்களாக பணத் தாள்களை எண்ணிப் பழகிய முதலாளி தவறவிடுவாரா என்ன?

பணத்தை எண்ணிப் பார்த்த போது உண்மையே முதலாளி தவற விட்டிருப்பது போல தான் தெரிந்தது. இரண்டு மூன்று முறை எண்ணியாகவிட்டான். அதிலே நாறு ரூபாய்த் தாள்கள் முப்பத்தினாற்றல்வா அவற்று முப்பத்தினாற்றல்வா அவற்று கணக்குப்படி இருக்கவேண்டும்!

‘என்னடா இன்னமே எண்ணி முடியவ்யலா? மிச்சமா தந்திட்டார்போலிக்கு’ பகிடியாய்ச் சொன்னபடியே வந்தான் நண்ப ஞாருவன்.

‘மெய்தான் மசான்... நாறு ரூவக் கூட இரிக்கி’ தவறித் தந்திட்டார் போலிக்கி’ மக்குல் சொன்னான்.

‘கடசிடைமலேம் இப்பிடிச் சோதிக்கேணுமா? நாங்க எவ்வளவு நம்பிக்கையோட சம்பாதிக்கி கொடுக்கிய... நாங்க படுகிய கஷ்டத்துக்கேத்த சம்பளத்தை தந்திட்டாவது எங்கள் சந்தோக்கொமனிக்கி ஆறுதல்...’ அவன் அப்போது மிதுந்த உணர்ச்சி வசத் தோடுதான் பேசினான் என்பதை அவனது முகம் பீரதிபலித்தது.

மக்குல் நேரத்தைப் பார்த்தான் இருவ எட்டு மணி. படப்பெட்டறி தனது பேக்கைத் தயார் படுத்தித் தோளில் போட்டுக் கொண்டான்.

'எனு இந்த ராவேல பொகப் போற... வெளன்கே பொலேவு மேன்' தஸ்பர்கள் உடைமறித்தார்கள்.

'அப்பிடித்தான் நெண்சிக் கொண்டங்க ஆனு இப்பவே போறதுதான் நல்லம் போலீக்கி' சந்தேர வித்தியாசமான மனைந்திலை அவனது வார்த்தைகளில் தெறித் தது.

'சுரி பெய்த்திட்டு வாரன்' பதிலை எதிர்பார்த்து நிற்காமல் அவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு முன்னே வந்தான்.

'மொதனாளி வெளன் கி பொகத்தான் சந்த, கணக்கு முடிச்சு பொறகு நின்டா ம்... சந்தேகப்பட இடமிக்கில்லயா ...? இந்தாங்க நீங்க தந்த பாக்கிச் சல் லீல இருநூறு ரூவுக் கூட இருந்த' என்றவாறு மேசையில் இரண்டு தாள்களைப் போட்டுவிட்டு பதி ஸ்கூட் எதிர்பாராமல் பாதைக் கிறங்கிவிட்டான்.

ஓதோ அவனது நேர்மையைக் கடைசி நேரத்திலும் உரைத்துப் பார்க்க ஒரு நாறு ரூபாய்த் காலை மேவிக்காமலைத்தார் போலும்! அவனை அவரை நையாண்டி பண்ணுமாப்போல் இரண்டு தாள்களை எறிந்து விட்டுப் போய்விட்டான்.

ஓதோ சொல்ல வாயெடுத் தும் முடியாமல் போன நிலையில் முகவாளி கடைசி சிப்பந்தி கூப் பார்க்க, அவர்கள் முகவாளி யைப் பார்க்க, எதையும் மொட்டை செய்யாமல் மக்குல் வெகு வேகமாக தடந்து கொண்டிருந்தான்.

தான் வைத்த பரிட்சையில் தாலே தோல்வி யடைத்து, புதிய தொரு பாடத்தையும் படித்தவராக வேர்வையில் தோய்ந்தபடி இருக்கையில் அமர்ந்தார் முதலாளி.

மழை நாளில் ...

இந்த —

வெற்றிலையைச் சப்பி
சற்று நீரைத் துப்ப —
மனித மேனிகள்
சரக் கண்ணிகளைக்
கட்டியனைக்கும்!

பள்ளக் கட்டடங்களில்
அமைந்திருக்கும்
நீர் அரங்குகளில் —
'தவனே' இசைக் குழுவினரின்
கச்சேரிகள்,
காதைப் பிளக்கும்!

மூலை, முடுக்குகளில்
அனுதைகளாய்க் கிடந்த
குடைக் குமரிகளுக்குத்
திருமணம் நடக்கும்!

குரியக் காதலவின்
கக வரலிற்காய்
சில —
புஷ்பப் பெண்டிர்கள்
ப்ரார்த்தனை புரிவர்!

மேனியை தானத்தில்
கூதல் —
உதை பந்தாட்டம்
ஆரம்பமாகும்!

ஏழை இல்லத்தின்
ஒளைக் குடிசைகளின்,
கூரைக் கைதிகள்
தென்றல் கால்வாளிகளால்
கைது செய்யப்பட்டதால் —
குடிசை மண்டபங்கள்
மகாவளி களாகும்!

— ரி, எல். ஜவ்பர்கான்

எதற்காக எழுதினேன்

— சோ. தியாகராஜா

ஈழகேளி பண்ணையைச் சேர்ந்தவர். 'சோதி' என அழைக்கப்பட்டவர். கனக, செந்திநாதன் அடிக்கடி இவரது பெயரை வியந்து பேசுவார். இனந் தலைமுறையினருக்கு இவரது நாடங்கு தெரியாமல் இருக்கலாம். இன்றுக் காழ்ந்து சிந்தித்துக் கொண்டு யெல்பட்டு வருபவர் இவர்.

— ஆசிரியர்.

எதற்காக எழுதுகிறேன்
என்ற கலைப்பு இன்றை நிலையில்
சோம்பேறித்தனமா யிருப்பதால்
'எழுதினேன்' என்பதுதான்
பொருத்தமாயிருக்கும்.

பத்திரிகை, வலெலி, சினிமா
விவற்றுள் எழுத்துத்துறை சிக்கிக்
கொண்ட நிலையில் எழுத்தாளர்
பலரும் அதற்காக. இதற்காக
ஏன்று கூறுவது சுயதம்பட்டமா
கவே முடியும்.

எமது குடும்பத்தில் தந்தை
பார் சிறந்த தமிழ்ப் படிப்பாளி.
தமையனுர் படிப்பு முடிந்ததும்
எழுத்தில் நாட்டுப் பயணமும், எழுத்
தும் அவருக்குக் கைவந்த காவி
யம் இந்த வியாதி என்னையும்
பற்றியது அதனால் எழுத்து
மெல்ல அரும்பியது.

முறையான தமிழ்ப்படிப்பும்,
வடமொழிப் பரிச்சயமும் இலக்கியப் படைப்புகளுக்குத் துணையா
யிருத்தன. மெல்லிய விமர்சன
மும் வெளிவந்தது.

ஆங்கிலத்திற்போலத் தமிழில் தளிப்பட்ட பாடங்கள் இல்லாத குறை நீண்ட காலமாக மனத்தில் கிடந்தது. அதனைப் பற்றி 'சமூகேளி' அதிபரிடம் குறைப்பட்டேன். அவர் ஆசிரியி இடம் ஒதுக்கித் தந்தார். சமூகேளி மேடையில் பல கவிதைகள் வளிவந்தன. தொடர்த்து உவேட்ஸ் வொர்த், கிறின், வாங் பெலோ, ஷல்லி முதனிய ஆங்கிலம் குறைப்பும் புலவர்களின் பாடல் கவியும் தமிழில் வடித்தேன். உவேட்ஸ்வோத்தின் குக்கூ (குயில்) என்ற பாடலே குறித் தாடல்கள் பல எழுத வழிகாட்டியது. ஷல்லியின் வானம்பாடி யைத் திருப்பித் திருப்பி எழுதியும் அதன் இசை நன்கு அமைய வில்லை. என்னதான் சொன்னு லும் அந்திய மொழியிலிருந்து தமிழுக்குக் கொண்டுவரும் எது வும் மூலமொழியின் சுவையைத் தருவது குறைவு.

அந்நாட்களில் யாழ்ப்பா னத்து முச்சந்தியில் (தற்போது

சுந்தர ராமசாமியின் கருத்துக்கள்

பாடுபடும் விவசாயி உழைக்க உழைக்க மேலும் ஒழியைப் பட்டுக் கொண்டே போகிறுன். இவ்வளவு பற்றாக்குறைகளும் ஊனங்களும் கொண்ட உலகத்தில் ஜீவன்கள் பரஸ்பரம் அன்பு கொண்டு வாழ்ந்து, ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதலையும் மனத் திருப்பு யையும் அளித்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் உலகம் இந்த வழி யைக்கூடப் பின்பற்றுவதாகத் தெரிவித்தில்லை. இந்நிலை தான் கு. ப. ராஜேபாவனே வருத்தம் கொள்ளச் செய்கிறது. இந்திலீயில் எதிர்ஜனையே அவருடைய கலைப் படைப்புக்கள். ‘கதைக் காரன் காவல்’, ‘குழந்தைகள் கொலு’, ‘யெரின் அழைப்பு’, ‘தாயாரின் புத்தி’, ‘பண்ணைச் செங்கான்’, ‘அடிமைப் பயல்’, ‘வாழ்க்கைக் காட்சி’ போன்ற கதைகள் இவரது உலகத்தை நமக்கு இனங்காட்டுகின்றன.

இந்த நூற்றுண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் தமிழகத்தில் பெண் ஞாரிமை பற்றிய கருத்துக்கள் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டன. விடுதலை இயக்கத்தின் குரான் அலையாக இது. எழுந்தது. குடும்பங்களில் பெண்களின் கேவலமான நிலையை நம் மனதில் தொடும்படி நுட்பமாகவும், குராகவும், மிகைப்படுத்தாமலும் கு. ப. ராவைப் போல் சொன்னவர்கள் எவரும் இல்லை. பல கதைகளில் பெண் மையின் அவலத்தை வெகு நன்றாகக் கூறுகிறார். ‘யெரின் அழைப்பு’ என்ற கதையில் வரும் வார்த்தைகளைப் பாருங்கள். ‘புருஷன் இறந்ததால் புஷ்பம் மட்டும் போகவில்லை. போகம் மட்டும் போக வில்லை. சுய மரியாதை போயிற்று. பெண்மையே போயிற்று. உயிர் போகவில்லை. வெறும் மிருகம் அல்ல. மிருகத்திலும் கேடு கொண்ட அவமதிப்பு ஜென்மம். அழகு போகவில்லை, ஆனந்தம் போயிற்று’ என்றார்.

கு. ப. ராவின் கதை அமைப்பு மிகவும் எளிமையானது, சிறு கதை மீது அவர் கொண்டிருந்த பிரக்ஞானயை அடிப்படையாக வைத்து இவர் தம் கதைகளை நிச்சயத்தன்மையோடு உருவாக்குகிறார். இவர் கதைகளில் மொழி ஆற்றும் பங்கு நம் கவனத்துக்கு வருவதேயில்லை. மொழியை கலை மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாரால் பின்னப்பட்டு நாரையே மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் பூக்களைப் போல், கர்ந்து தனியாகக் கவனித்தால்தான் புற உலக அதிர்வெளையும் நுட்பமாகக் கோடுகிழிக்கும் கருவியாக இம் மொழி இவரிடத்தில் பயன்பட்டிருப்பது தெரியும்.

தமிழில் கு. ப. ரா. வின் வழி வந்தவர்கள் என்று பலரைச் சொல்லாம்; ந. சிதம்பர சுப்பிரமணியன், சி. சு. செல்லப்பா,

எம். வி. வெங்கட்ராமன், கரிச்சான் குஞ்சு, தி. ஜான்சிராமன், கு. அழகிரிசாமி, கிருஷ்ணன் நம்பி, ஆசோகமித்திரன் போன்ற வர்கள். இவர்கள் கு. ப. ராவின் உலகத்தை மீண்டும் அப்படியே பிரதிபலித்தார்கள் என்பது அல்ல. எந்தப் படைப்பாளியும் தற்கொலைக்கு ஒப்பான அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடமாட்டான். கு. ப. ராவின் உலகத்தில் இவர்கள் தங்களுக்கு உவப்பான பிராந்தியங்களில் பல புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை நிகழ்த்தினார்கள் என்று கூறலாம். தன்னளில் இவர்களுக்கு ஒத்துவரை பொதுவான குண காலில் இவர்கள் கு. ப. ராவை ஒத்துவரை கள். மென்மை, தாழ்த்தக் கருதியில் விஷயங்களைக் கூறும் பாங்கு, சிக்கனம், தொணி, குறிப்புகளைத் தொடர்பாட்டமாக்கி எழுத்துப் பாங்கு, அழகனர் சிறுக்கை, ஆர்ப்பாட்டமாக்கி எழுத்துப் பாங்கு, அழகனர்களைப் போன்ற பல குணங்களை எடுத்து ஆராய்ந்தோம் என்றால் இவர்கள் கு. ப. ராவின் கலைப் பள்ளியைச் சோர்ந்த மாணவர்கள் என்பது தெரியும்.

கு. ப. ராவைவிடவும் சக்தி வாய்ந்த கலைஞருக்கு புதுமைப் பித்தனைக் கூறலாம். புதுமைப்பித்தன் 1931இல் எழுத ஆரம்பித்து 1948 வரையிலும் எழுதியவர். அவரது படைப்புக்கப் பயணம் சிராக அமையவில்லை. ஒரு ஆவேசமான ஆரம்பம்; பின் சில இடைவெளிகள்; பின் மீண்டும் சில அற்புதமான படைப்புக்களை உருவாக்கும் காலம். இவராறு அமைந்திருக்கிறது. இவர் ஆரம்ப காலத்தில் எழுதிய கதைகளில் உருவு அமைதி காணக் கிடைக்க வில்லை. ஆனால் யதார்த்தத்தின் மீது இவர் கொண்டிருந்த வலுவான பிடிப்பை இவரது ஆரம்பகாலக் கதைகளே காட்டுகின்றன.

பொதுவாக முரண்பாடுகளை அம்பலைப்படுத்தியவர் என்று இவரைக் கூறலாம். தனி மனித நலன்களுக்கும் சமூக நலன்களுக்காக ஏம் உள்ள முரண்பாடு; மனிதனின் சொல்லுக்கும் செயலுக்கு மான முரண்பாடு; ஆசக்களுக்கும் நடைமுறைகளுக்குமான முரண்யாடுகள் ஆசியவற்றை இவர் அம்பலைப்படுத்தினார் இவர் தோன்றி பயதொடு சிறுக்கைதைப் பயிர் தமிழ் பலரை கோயிலிட்டது. அன்று வரையிலும் பலரும் சொல்ல கூகிச் கொண்டிருந்த தமிழ் வாழ்வின் இருடுபகுதிகள் இவரது பேரவால் கை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. இவரது கதை உலகம் விரிவானது; அனுபவச் செழுமை கொண்டது; கூர்ய பார்வை கொண்டது. இவரது கோணம் புரட்சிகரமானதும் பழைமையை மறுக்கும் தன்மை கொண்டதுமாகும். ஆரம்ப காலக் கதைகளில் புரட்சி மனத்தின் வளரிப்படையன கொட்டப்பளிப்பால் கைச் செய்திக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ‘ழழி’, ‘பொன்னகரம்’, ‘கவந்தனும் காமனும்’ போன்ற கதைகள் மிக முக்கியமான விஷயங்களை நம் கவனத்துக்கு கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பால் இக் கதைகள் பூரண வடிவம் பெறவில்லை.

கமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்னால் நான் எழுதிய கட்டுரையில் அவரது இயல்புகள் பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளேன். ‘கதந்திரமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்லி இவரை உணர்த்த முயலும்போது மேதாவிலாசம் பொருந்தியவர், நீதி களை அலட்சியம் பண்ணியவர், தான் வாழ்ந்த காலத்தின் கோவத் தில் அதிர்ச்சி தெரிவித்தவர், மனித இயல்புகளை ரசிப்பவர், எழுத்தை ஆத்மார்த்தமாசக் கையாண்டார், தனி மனிதனின்

ஆன்மீக ஞானம் மேற்கில் தோற்றுவித்த பாதிப்பால் பாதிக்கப் பட்டவர் என்று கூறலாம். அமெரிக்க ஆதமஞானிகளான எமர்கன், தோரோ, வால்ட் விட்டமென் ஆகியோரால் பாதிக்கப்பட்டவர். மேற்கே பாதிப்பை நிகழ்த்தியது இந்திய ஆத்மீகப் பண்டிய அடிப்படைகளே. பிச்சமூர்த்தியிடம் இந்த அடிப்படைப் பண்டுகளே பேசுகின்றன. சிருஷ்டி குட்சமயான பெராற்றல் கொண்டது எனவும், அதன் தாத்பரியத்தை நாம் அறிவால் முட்டி மோதித் தெரிந்து கொள்வது கூடினம் என்றும் இவர் கருதுவது போல் நமக்குத் தோன்றக்கூடும் ஜீவராசிகள் ஒன்றே ஒன்று தத்தம் அடிப்படை ஒற்றுமைகளை உணர்ந்து கூடி வாழ வேட்டை கொள்வதே பிச்சமூர்த்தி விரும்பும் உலகமாக இருக்கக் கூடும். அறிவை யும் வசதிகளையும் யந்திரங்களையும் பெருக்கிக் கொண்ட உலகத் திற்கு மாருக, மனிதராசி தன்னுணர்வு பெற்று தன்னை உலகமாக உணர்ந்து கூடி வாழும் உலகமே பிச்சமூர்த்தி ஏங்கும் உலகம் ஆக இருக்கும். தமிழ்ச் சிறுக்கை ஆசிரியர்களின் வரிசையில் சுற்றே வட்சிய பூர்வமான சிந்தனையாகத் தோன்றினாலும் ஜீவன்கள் மேல் வழிந்தாழுகும் அன்பில் இந்த அளவில் பரவசம் கொண்டவர்கள் வேறு எவரும் இல்லை.

பிச்சமூர்த்தி இயற்கையின் ஆற்றலில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவர். இயற்கையிடமிருந்து மனிதன் கற்றுக் கொண்டு வாழ்ந்தால் அவன் மேலான நிலையை எட்டிவிடக் கூடும். மனித நேயமற்ற விஞ்ஞானத்தின் ஆபத்தையும் கண்டவர். 'உயிர் வளர்வதற்குத்தான் விஞ்ஞானம் இருக்கிறது. உயிரை அழிப்பது என்றால் விஞ்ஞானம்தானே அழிந்து போகும்' என்றார். இவரது சிறந்த கைகளாகத் 'தாய்', 'காலம்' ஆகியவற்றைக் கூறலாம். இடைவெளி விட்டுப் பின் எழுதத் தொடர்க்கியபோது பிச்சமூர்த்தியின் அனுகவிலும் ஒரு மாற்றம் நிகழ்த்து. அவரது கைத் தளில் அனுபவ பரிமாற்றத்திற்கு அவசியமான உணர்வுகள் பின்னேதுங்கி அறிவு தீர்வமான முடிவுகளும் ஒரு ஞானியின் பற்றந்த நிலையும் வெளிப்பட ஆரம்பித்தன.

நாம் இதுகாறும் பரிசீலனை செய்து வந்த சிறுக்கை எழுத்தா ஸரான் கு. ப. ராஜகோபாலன், புதுமைப்பித்தன். ந. பிச்சமூர்த்தி ஆகியோரிலிருந்து மௌனி பெரிதும் வித்தியாசப்பட்ட கலைஞர். மௌனி வந்த வழியைப் புலப்படுத்தும் இங்கிய மரபுச் சரடு ஒன்றும் இல்லை. அவர் முன் உதாரணங்கள் ஆற்ற கலை குடுப்புக்கியத் தளத்தை விட்டு ஆத்மகத் தளத்திற்குச் சென்றிரும் என்றால் இந்திய வேதாந்த விசாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவர் அவர் என்று சொல்லவாம். இசையின் செல்வாக்கு ஆகுறுவி நிற்கும் உலகம் இவருடையது படைப்பின் திவிரம். ஆத்மார்த்தம், மிக மேலான நிலையில் செயல்படும் தன்மை ஆகிய அபங்களில் இவர் இவருக்கு முன் வந்த கலைஞர்களுடன் ஒப்பிடத் தகுந்தவர். மௌனியை ஒரு விதத்தில் கலைஞர் என்றும் கூறலாம். இவா கைதைகளில் புறத்தனம் மங்கிலிடுகிறது. நமது சரிசை உலகத் தின் சாயங்கள், காட்சிகள், புறக்காட்சிகள் இவற்றையும் மௌனி யின் கைதைகள் உதறிவிடுகின்றன.

(தொடரும்)

தென்னுப்பிரிக்கக் கொடுமைகள்

— அலெக்சாந்தர் மும்பாரிஸ்

தென்னுப்பிரிக்கக் சிறைகளிலுள்ள நீலைம் பற்றி அலெக்சாந்தர் மும்பாரிஸ் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இந்தக் கட்டுரையை வோல்க்ஸ்டிக்கமி என்னும் ஆஸ்டிரியப் பந்தீரிகை வெளியிட்டுள்ளது. மும்பாரிஸ் சற் பாது பாரிசில் ஆப்பிரிக்கத் தேசிய காங்கிரஸ் பிரதிதித்யாக இருந்து வருகிறார். அவர் எழுதிய கட்டுரையை இங்கு வெளியிடுகிறேம்.

1972-ம் ஆண்டு எங்கள் தகங்கள் பிடுங்கப்படுகின்றன ரென் சிதோழர்கள் சட்டவிரோதமாக எல்லையைக் கடப்பதற்கு நாங்கள் உதவி செய்து கொண்டிருந்தோம். அப்போது என் மனைவி யும் நானும் கூடுது செய்யப்பட்ட போது, சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு என்னுடைய மனைவி விடுதலை செய்யப்பட்டாள் ஆறுநாள் வரை தென்னுப்பிரிக்கப் பொலீசார் என்னைச் சித்திரவுதை செய்தனர், என்னைக் கொண்டு விடுவதை தாகவும் பயழுஷ்தினர். என்னும் வெள்ளையர்களாகிய எங்களைவிட கறுப்பர்கள்தான் தென்னுப்பிரிக்கக் கொடுமையில் மிகமிக அவதிப்படுகின்றனர். அவர்கள் மிகுகத்தனமாக மிலேச்சத்தை மாக நடத்தப்படுகின்றனர். அதனைச் சொல்லவே நாக் கூகிறது. சிறைகளில் அவர்கள் பல வகைகளிலும் பெரிதும் கொடுமைப் படுத்தப்படுகின்றனர். அவர்கள் மின்சார அதிர்ச்சிகளுக்கு உள்ளக்கப்படுகின்றனர். அவர்களது

உணவு, உடை, இதர வசதி கள் ஆசியவற்றைப் பொறுத்த வரையில் சிறையிலும் அப்பட்ட மான பாரபட்சப் போக்கு கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்தது, ஓர் ஆறையில் எட்டுக்கறுப்பர்கள் அடைக் கப்பட்டனர். ஆனால் வெள்ளையர்களாகிய எங்களுக்கோ ஒவ்வொருவருக்கும் ஓர் ஆறை அளிக்கப்பட்டது. சித்திரவதை செய்வதிலும் பாரபட்சம் காட்டப் பட்டது. நாங்கள் பெரும்பாலும் மனோத்ததவு ஒடுக்கு முறைக்கே உட்படுத்தப்பட்டோம். வெள்ளைகளிலிருந்து எங்களை அறவே தனிமைப்படுத்தி எங்களது மன உறுதியைக் குலைப்பதே இதன் நோக்கம்.

இறையிலிருந்து தப்பிய பிறகு இன் ஒதுக்கலை எதிர்த்துப் போராடு தெனில் முன்னிலை பங்கீடுத் துக்கொண்டேன்.

இன் ஒதுக்கல்-எதிர்ப்பு இயக்கம் கடந்த சில ஆண்டிகளில் புதிய கடுபிடிகளை எட்டியுள்ளது என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியம் ஏ.ஏ.ஏ.சி.யின் அறைக்கலைகளின் அகிரம ஆசியத்துக்கூடுத்துப் பொருவரியர்களின் அடிக்கடி குடிப்பையும் துக்கியைத் தூக்கியெய்தி தூக்கிக்குப்பட்ட அனைத்தையும் செய்யத் தென்னுப்பிரிக்க மக்கள் உறுதி பண்ணுள்ளனர். கடுமையான பொருளாதாரர், நிதிநெருக்கடி நாட்டை அதலகுதலப்படுத்தி வருகிறது: பணவிக்கம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. மேலைய கார்ப்பரேஷன்களைச் சார்த்திருக்கும் அவன்திகை பெருகி வருகிறது; ரேண்டின் நாணயமாற்று விதம் மேன்மேலும் வீழ்ச்சியடைந்து வருவதால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்கள் தீணித்து வருகின்றன,

நிறவெறி ஆட்சியை எதிர்த்துப் போர்க்கொடி தூக்கி ஆர்ப்பாட்டம் செய்பவர்கள், இப்

போது பள்ளி மற்றும் கல்லூரிமாணவர்கள் மட்டுமே அல்ல. சொவெட்டோ எழுச்சி ஏற்பட்ட 1976-ல் அவர்கள் அத்தனை பரிபக்குவமடைந்தவர்களாக இருக்கவில்லை. ஆனால் இன்று நிலைமை அடியோடு மாறிவிட்டது. இப்போது ஆர்ப்பாட்டக்காந்தர்கள் ஸ்தாபன ரத்தியில் நன்கு ஒன்று திரண்டவர்களாக உள்ளனர்; ஏ.ஏ.ஏ.சி.யின் தலைமையில் எந்த நோக்கங்களுக்காக கத்தாம் போராடுகிறோம் என்பதை அவர்கள் பூரணமாக உணர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர்.

பிரிட்டோரியா நெருக்கடி நிலைமையைப் பிரகடனம் செய்ததன் மூலம் தனது பலவிவரத்தைத் தாங்கள் ஊர் உலகமறியைப் பறைசுற்றியுள்ளது. அது ராஜாவும் போலீஸ் மற்றும் முழு ஆயுதபாணிகளான வெள்ளையர்களைக் கொண்ட கேந்திர யூனிட்டுகள் என அழைக்கப்படுவதை ஆகியதனது முழு ஒடுக்குமுறை எந்திரத்தையும் மக்களுக்கு எதிராக ஏவி விட்டுள்ளது, தொழில் நிலையங்களில் வேலை நிறுத்தங்களை அடக்கி ஒடுக்குவதற்காகவும், ஒழுங்கை ‘நிலைநாட்டுவதற்காகவும்’ பெரிய கார்ப்பரேஷன்களின் சொந்தக்காரர்களால் அமைக்கப்பட்டவையே இந்த யூனிட்டுகள். இத்தகைய யூனிட்டுகள் இருந்து வருவதையும், அவற்றுக்காகும் செலவையும் பற்றித் தென்னுப்பிரிகாவிலிலுள்ள தொழில் நிலையங்களின் அதிபர்கள் மத்திய அதிகாரிகளுக்கு எத்தகைய தகவல்களும் தநுவிலை.

உதாரணமாக, தொழிலாளர்களின் நடவடிக்கைகளை ஒடுக்குவதற்காக பிராஞ்ச நிறுவங்கள் இத்தகைய யூனிட்டுகளைப் பயன்படுத்துகின்றன என்பது நன்கு தெர்த்து விஷயம். சாகோவு பெட்ரோ-ரசாயன தொகுதி என்பது எண்ணைய், எரிவாயு மற்றும்

நிலக் கரியிலிருந்து ரசாயனப் பொருள்கள் முதலியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் ஒரு தென்னுப்பிரிக்கக் கார்ப்பரேஷன், இந்தத் தொகுதியில் ஏர் விகுடுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டுள்ளது. இதன்படி இந்தத் தொகுதியின் மூலதனத்தில் 30 சதவிகிதத்தை டோட்டல் எனும் பிரெஞ்சு நிறுவனம் செலுச்தியுள்ளது. இந்தத் தொகுதி சென்ற வருடம் தனது ‘கேந்திர யூனிட்டின்’ பராமரிப்புக்காக 1.2 கோடி பிராங்குகளைச் செலவிட்டது:

இவை எல்லாவற்றையும் விடுமுக்கியமாக அமெரிக்க நிறுவனங்கள் தென்னுப்பிரிக்காவிலிருந்து மலைமலையாக வாபம் சம்பந்தமாக நீரானம் ஏற்கப்பட்டதல்லவா? இது பற்றி அமெரிக்க நிறவாகம் என்ன கூறியிருக்கிறது தெரியுமா? இத்தகைய நடவடிக்கைகள் கருப்பின மக்களுக்குத்தான் தீங்கு விளைவிக்கும்... என்று அது விதண்டா வாதம் செய்துள்ளான்டன் போஸ்ட் பத்திரிகை.

பெஞ்சமின் மொலாய்ஸ் நினைவில்

— அவிம் கெகோவு.

தென்னுப்பிரிக்கக் கவிஞரும் சுதந்திரப் போராட்ட வீரருமான பெஞ்சமின் மொலாய்ஸ் தூக்கிவிடப்பட்ட செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு அளவிலா வேதனை அடைந்தேன்.

தென்னுப்பிரிக்க நிறவெறியர்கள் இந்தக் கவிஞரைத் தூக்கிவிட விரும்பியதற்கு அவர் இறைத்ததாகக் கூறப்படும் குற்றம் காரணமல்ல. மாருத மனிதாபிமானமற்ற இன் ஒதுக்கல் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடுப்படி அவர் மக்களுக்கு நெருப்புப்பொறி பறக்க விடுத்த ஆவேச அறங்கவைலே காரணம். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நிறவெறியர்கள் பெஞ்சமின் மொலாய்சை சிறைக்கூடத்தில் அடைந்து வைத்திருந்தனர். இதன் மூலம் அவரது மன உறுதியைக் குலைத்து விடலாம் என்று அவர்கள் மனப்பால் குடித்தனர். ஆனால் இதில் அவர்கள் தோல்வியே கண்டனர்.

ஏகாதிபத்தியத்தையும் காலனியாதிக்கத்தையும் இன் ஒதுக்கலை யும் எதிர்த்துப் போராடும் தமது மக்களின் இனப் வாழ்வக்காகத் தமது இன்னுயிரை ஈந்தவர்களின் பட்டியலில் இவரது நாமமும் இடம் பெறுகின்றது. இந்த வீரங்கள் செறிந்த கவிஞரின் நினைவுக்கு சோவியத் தீருத்தாளர்களாகிய நாங்கள் இதயாஞ்சலி செலுத்துகிறோம்.

கண்ணு

‘சுதாராஜ்’

‘ஆணவாழை குலை போட்டிருக்கு!'

வீட்டுக்கு வந்த பயணக்களைப்பு ஆறு அமரமுதலே இந்தச் செய்தியை மனைவி சொன்னான். அதைக்கேட்டதும் ‘அட! அப்படியா’ என்றாலும் சந்தோஷம் மனதிற்குள். நிதானமாக நின்று உடைகளை மாற்றினான்.

‘கேட்டுதே? ஆணவாழையெல்லை குலை போட்டிருக்கு என்று சொல்லுவது!

‘ஓம்! ஓம்! பாப்பம்’ என அவன் மனைவியைப் பார்த்துச் சிரித்து தவசு மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினான்.

‘ஒம்டா தம்பி!... நல்ல பெரிய குலை’ அம்மா சொன்னான்.

‘ஆணவாழை பெரிசாத்தான் குலைபோடும்’ என முற்றும் தெரிந்தவன் போல அவன் கூறினான். ஆனால், ஆணவாழை பெரிசாவா சிறிசாவா குலைபோடும் என்பது அவனுக்குத் தெரியாது. ஆணவாழைப் பழம் பெரிசாக இருப்பதால் ஆணவாழைக் குலையும் பெரிசாக இருக்குமென அவன் சொத்தி கூற்றான். அல்லது ஏன்தான் அந்த வாழைக்கு ஆணவாழை எனப் பெயர் வைத்தார்கள் என்பது புரியவில்லை.

சிறு பராயத்தில் பாடசாலையின் ஒரு விடுமுறைக் காலத்தில் அப்பாவோடு கொழும்பு கண்டி போன்ற வெளியூர்களுக்கு சுற்றுவா போயிருந்த பொழுது தான் முதலில் ஆணவாழையைப் பற்றி அறிந்து கொண்டான். அப்போது சாப்பாட்டுக் கடையோன்றில் சாப்பிடப் போயிருந்த பொழுது, வாழைப்பழம் கொண்டு வரும்படி அப்பா ஓடர் கொடுத்தார். வெயிட்டர் ஒரு தட்டில் வாழைப்பழச் சிப்பைக் கொண்டுவந்து வைத்தான். இவன் அதைப் பார்த்துவிட்டு, ‘காய்’ என்றான்.

‘இல்லை, அது நல்ல பழம்! அமத்திப்பார்’ என்றார் அப்பா.

அவன் அதன் பச்சைச் தோலில் பிடித்து மெதுமையாக அமத்தினான். அது நல்ல பழமாக இருந்தது.

தோல் ஏன் பச்சையாய் இருக்கு?

‘ஆணவாழை பழுத்தாலும் தோல் பச்சையாய்த்தானிருக்கும் ஆனால் நல்ல குசியான பழம்! சாப்பிட்டுப்பார்’

சாப்பிட்டுப் பார்த்தான். பிறகு, அங்கு போன்ற எல்லாக் கடைகளிலும் ஆணவாழைப்பழம் இருக்கின்றதான் எனக் கவனித்தான். பழுத்தாலும் தோல் பச்சையாகவே

இருக்கும் வித்தியாசமான குணம் அவனைக் கவர்ந்தது. ஆணவாழையைக் கொண்டு சென்று விட்டில் உண்டாக்கினால் அழகாக இருக்கும் என எண்ணி, தனது விருப்பத்தை அப்பாவிடம் சொன்னான்;

‘எங்கையாவது பாத்து ஒரு ஆணவாழைக் குட்டி கொண்டு போனால் விட்டிலை நடவாம்’

‘அந்த மன்னுக்கு இது சரி வராது’ என அப்பா சொன்னார்.

உண்மையில் ஆணவாழை அந்த மன்னுக்குச் சரிவராது தானு? அல்லது வாழைக்குட்டி வெற்றை எடுப்பதிலுள்ள சிரமத் தினால் அப்பா அப்படிச் சொன்னாரா என்பது புரியவில்லை.

அவன் நினைவுக்கு எட்டிய வரையில் யாழிப்பாளத்தில் ஆணவாழை இல்லைத்தான் அவனது விட்டில் பல வாழைகள் உள்ளன. கதவில் இருக்கின்றது. இதற்கென்பதாக இப்பல், மொந்தன் இப்படிப் பல இன வாழைகளைப் போட்டங்களிலும் கண்டிருக்கிறான். சாப்பாட்டுக் கடைகள் அல்லது வாழைப்பழக் கடைகளில்கூட அவன் ஆணவாழைக் குலையைக் கண்டதில்லை. அதனால் இது அந்த மன்னுக்கு ஒத்துவராது என்பதை அவன் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

கற்றுலா முடிந்து ஊருக்கு வந்ததும் அவன் ஆணவாழையினிசேடம் பற்றி அம்மாவுக்குச் சொன்னான். பிறகு வாழைத் தோட்டங்களுக்கெல்லாம் சென்று ஆணவாழை இருக்கிறதா எனப் பார்த்தான். தேடியவரை கிடைக்காமலே போனது.

பழைய நினைவுகள் சிலவற்றில் மனதைவிட்டிருக்க, அறைக்குள் ஒடிவந்த கடைசித் தமிழ்,

‘அண்ணோ உன்னரை ஆணவாழை குலை போட்டிருக்கு’ என்றான்.

ஆக, ஆணவாழை குலை போட்ட விஷயம் விட்டில் எல்லோரையுமே ஒருவித ஆச்சரியமான மகிழ்ச்சிக்குள் ஆட்டடுத்தியிருக்கிறது! அல்லது அவர்கள் தன்னிடம் இப்படியொரு ஆச்சரியத்தை எதிர்பார்க்கிறார்களோ என்னவோ!

‘சரி! வாங்கோ பாப்பம்’ என அவன் அகற்றயை விட்டு வெளியேறினான். அவன், அவனது மனைவி, அம்மா, குட்டித் தமிழி எல்லோருமாக வாழையைப் பார்க்கப் போனார்கள். அறைக்குள் நோட்டம் விட்ட வாறு விருந்தையில் படுத்திருந்த நியக்குடி, எழுந்து எல்லோருக்கும் முன்னதாக கிணற்றிடப்பக்கம் ஒடிப்போய், அவர்களது வருகையைப் பார்த்துக் கொண்டு வாழையடியில் நின்றது.

கிட்ட வந்து குலையை நிமிஸ்து பார்த்தான். பிறகு மரத்தை உச்சியிலிருந்து அடிவரை நோட்டம் விட்டான்.

வாழை நல்ல நெடுவலாக வளர்ந்திருந்தது. ஆனால் உயரத்துக்குத் தகுந்த பருமன் இல்லாமல் மெலிவாக இருந்தது. ஆனால்டெட்டெலன்று மூலம் பெரிய குலையாக ஈன்றிருந்தது. குலையைச் சுமக்க முடியாத பார்த்தில் முதுகைக் கொடு கொஞ்சம் குனிந்து கொண்டு நின்றது, வாழை!

குட்டியாக நட்ட வாழை தாயாகி விட்டது. பச்சைச் தில் இரண்டு குட்டிகள் பெரிதாக வளர்ந்திருக்கின்றன. இன்னொரு தல்வை இப்பதான் முளைவிட்டு வளர்கிறது. பெற்றுப் பெருகி நின்றுலும் தாய் வாழையைப் பார்க்க அவனுக்கு மனக்குறையாக இருந்தது, நல்லபோஷாக்கு இல்லாமற்தான் அது இப்படிடூட்டலாக இருக்கிறது போலும்.

'நீங்கள் அதுக்கு நல்ல பச்சை போடயில்லைப் போல?' என்று கேட்டான்.

இதைக் கேட்டதும் குடித் தமிழ் பொங்கி எழுந் தான். அண்ணன் வெளிநாட்டிலிருந்த கடந்த ஒரு வருட காலமாக வாழுமையைக் கவனித்து வர்த வன் அவன்.

'நல்ல கதை அதோடை பட்ட பாடு எனக்கெல்லோ தெரியும்'

இதைக் கவனித்த அம்மா ஏம் சொன்னான்: 'அதுக்குப் போடாத பச்சையே? அதெடுத்துச் சானியெல்லாம் போட்ட வன். எந்த நேரமும் அதோடை தான் மாயிறவன். விரத நேரங்களிலே அதிலே ஒரு இலை வெட்டக்கூட விடமாட்டான். பின்னாதான் அதிலே வலு கவனம். அங்கைபார்! வடிவாய் பாத்தி கட்டி தண்ணியும் விட்டிருக்கிறுன்'

'நான் வாறுணென்று தெரிஞ் சுவடுணை விட்டிருப்பான். இன்னும் சரம் காயாமல் கிடக்கு'

'ஒருத்தரும் கவனியாமல், தண்ணிலிடாமல்தான் வாழை இவ்வளவு வளர்ந்து குலை போட்டது, என்ன? இந்த மனிசருக்கு நல்ல விசயத்தை நல்லதென்று சொல்ல மனம் வராது. ஏதாவது ஒரு குறை கண்டு பிடிக்க வேணும்' எனக் குடித்தமிழ் போட்ட போடு அவனைச் சற்றத் தடுமாறாக செய்தது.

'சரியடாப்பா, நான் சம்மா ஒரு கதைக்குத்தான் சொன்ன அன். வாழை ஏன் இவ்வளவு மெலிவாய் இருக்குதெண்டுதான் தெரியில்லை' எனக் கமாளிப்பாகக் கூறினான்.

'அது எங்கு அப்பவே தெரியும். இது அவ்வளவு செழிப் பாய் வளராதென்று. நான்

சொல்லயிக்கை கேச்காமல் நடியன். இந்த நிமிலுக்கை நின்டால் எப்பிடி தல்லாய் வரும்?'

ஏதோ தவறு செய்துவிட்ட வன்போல தமிழையப் பார்க்க, தமிழ் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு பள்ளிக்கூடத் தில படித்த விஷயங்களை விளா சிறைன். 'குரிய வெளிச்சம் இலையிலை பட்டால்தான் உணவு தயாரிக்கலாம். வெயில் பிடிக்கி ரதுக்காசுத்தான் வாழை மற்ற மரங்களுக்கும் மேலாலே உயரமாய் வளர்திருக்கு! சரியாய் வெளி ச்சம் பிடிக்காமல்தான் மெலிவாய் இருக்கு'

கிணற்றி நிமிலான இடப்பான். மறைப்பு வேலிக்குத்தட்ட பூவரசங்கதியாங்கள் ரிக உயரமாக வளர்ந்து குழம் களைப் பரப்பி நிற்கின்றன. இரண்டொரு தென்னம் பின்னோக்கள் உயர்ந்து தோகையை விரித்து நிற்கின்றன. வாழையை நடும் பொழுது இது பற்றி யோசிக்காமல் விட்டது மடைத்தனம் தான். குடித்திலையாவது வேறு இடங்களில் கிளப்பி நடவேண்டும் என நினைத்துக் கொண்டான்.

வாழை குலை போட்ட விளைத்தை பெரியம்மாவிடம் போய் சொல்ல வேண்டும். இந்த வாழையைக் குடியாக அவனுக்குக் கொடுத்ததே பெரியம்மாதான்!

கல்யாணம் செய்த புதிதில் மனைவியுடன் பெரியம்மா வீட்டுக்குப் போயிருந்தான். விருந்துபசாரத்தின்போது சாப்பாட்டு மேஜைக்கு வாழைப்பழம் வந்தது. அதைக் கண்டதும் அவன் 'ஆணைவாழைப்பழம்' என ஆச்சியப்பட்டான்.

தேயிலைந்து கிடைக்காமற் போனமையினாலும் பின்னர் உத்தியோகம் காரணமாக வீட்டு

கைவிட்டு வெளியூர்களுக்குப் போயிருந்தமையாலும் மனதை விட்டு மறந்து போயிருந்த ஆணை வாழை மீண்டும் அவன் முன்னே வந்து நின்றது.

'எங்கைட வாழையிலைதான் காய்ச்சது'

பெரியம்மா சொன்னதைக் கேட்டு அவன் அதே ஆச்சரியத் தோடு முற்றத்துக்கு ஓடிவந்து வர மை களைப் பார்த்தான். ஏழேட்டு வாழைகள் குடித்தின் சுக்கிதமாக நின்றன.

'எல்லாம் ஆனை வர மை யளோ?' எனப் பிரமித்தான். பெரியம்மாவுக்கு அவனது பரவசத்தைக் காணைப் புதினமாக இருந்தது.

'எங்காலை எடுத்தனீங்கள்? நான் எல்வளவோ நாளாய்த் தேடித் திரியிறன், கிடைக்க வில்லை'

'அவர் ஓரிடத்திலையிருந்து குடியொன்று கொண்டு வந்த வர். அதை நட்டு உண்டாக்கி, அனின்றை குடியுள்தான் எல்லாம் ஏன்? இப்பகன் இடங்களிலை இது இருக்குதுதானே?'

வாழைமரங்களையும் பெரியம்மாவையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான். ஆணைவாழை இப்பொழுது இங்கு கன இடங்களுக்கு வந்துவிட்ட கதை அவனுக்குத் தெரியாது.

'எனக்கொரு குடித் தாறீங்கலோ?'

'அதுக்கென்ன? கிளப்பி வைக்கிறன் பிறகு ஒருநாளைக்கு வந்து ஏடுத்துக் கொண்டு போவன்'

பிறகு அவன் ஒவ்வொரு நாளும் பெரியம்மா வீட்டுக்கு வந்தான். ஆனால் வாழைக்குடிதான் கிடைத்தபாடாக இல்லை.

'கொத்துறவனுக்குச் சொல்லியனுப்பினான், ஆணைக்காணக்கிடைக்குதில்லை. வாழைப்பாத்தியன் ஒரு க்கால் கொத்து வேணும். அப்ப கிளப்பி வைக்கிறன் பிறகு வாத்துப்பி' எனப் பெரியம்மாவிடமிருந்து பதில் கிடைத்தது.

பிறகு வந்தான். ஆனால் கொத்துகிறவன் விழுமைக் கணக்காக வரவில்லை. அடுத்த சில நாட்கள் கில முகிய ஆலுவல்கள் காரணமாக பெரியம்மாவீட்டுக்கு வர முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகு ஒருநாள் வந்த பொழுது .....

'எங்கை இவ்வளவு நாளும் போனை?.. அங்கை உனக்கு வாழைக் குடித்தெயல்லே கிளப்பி வைச்சிருக்கிறன்!'

வாழைக் குடித்தெய வேவி யோடு சுத்திவிட்டிருந்தார்கள். அதன் இலைகள் வாடிப்போயிருந்தன. பணிய அமர்ந்து வேர்ப்பகுதியைப் பார்த்தான். வெட்டப்பட்ட மீங்கள் பகுதியில் பல துளிகள் நீர்க்ககிலு ஏற்றப்பட்டு செஞ்சித்தமாக உறைந்து போயிருந்தது.

'ஓயோ!' என்றான்.

'என்ன தமிழி?' என்றவாறு பெரியம்மா கிட்ட ஓடிவர, 'ரத்தம் வந்திருக்கு!' என்றான்.

'அட! இதுதானே.....? அதோண்டும் செய்யாது கொன் போய் நடு'

வாழைக்குடித்தெய ஒரு பின்னையெப்போல தூக்கிக்கொண்டு போனான். வீட்டுக்கு வந்ததும் அவனைப் பிடிக்க முடியவில்லை. எவ்விடத்தில் நடவாம் என்ற பிரச்சனை முதலில் தோன்றிதுது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு இடங்களை சிபார்சு செய்தார்கள். மற்ற வாழைகளுடன் சேர்த்து தட்டால் அவற்றிற்கு வரும் வகுத்தம் இதற்கும் தொற்றி

விடும் என அபிப்பிராயப்பட்டான். ஏற்கனவே அங்கு சில கத விவாழ மகள் குருக்கன் அடித்து நிற்கின்றன. கிணற்றி யிவென்றால் அடிக்கடி போகிற வர்கள் கவனித்து தண்ணீரும் விடுவார்கள். தனிமையான இடமாகவும் இருக்குமாதலால் அதுவே தகுந்த இடமெனத் தீர்மானித்தான். அதற்குப் பிறகு மனவெட்டியைக் கொண்டுவா! அதைக் கொண்டுவா! இதைக் கொண்டுவா! என ஒரே அமர்க்களமாக இருந்தது.

கிணற்றி மன்னில் ஏற்க ணைவர்கள் எடுத்து மாட்டுச் சாணத்தைப் போட்டு பார்த்தி கட்டி வாழைக் குட்டியை நட்டு தண்ணீர் ஊற்றிவிட்டு வந்த பொழுது அவனுக்கு எதையோ சாதித்துவிட்ட திருப்தி தோன்றியது.

அனால் நாட்சன் சில கடந்தும் வாழை வளர்வதற்குரிய அறிகுறிகளைக் காணும். இலைகள் இன்னும் வாடின. இது அவனுக்குப் பெரிய கவனியை ஏற்படுத்தியது. பெரியம்மாவிடம் ஓடிப்போய் விஷயத்தைச் சொன்னான்.

‘அது... தன்றைபாட்டிலை வளரும். விட்டுப்போட்டுப் போய் பாக்கிற அலுவலைப் பார் தமிழ்’

அதைக் கேட்டதும் அவனுக்கு ‘சப்’ பென்று போனது. அந்தப் பேச்சைக் கேட்டுக், கொண்டு வந்து, இன்றைக்கு வன்றும், நாளைக்கு வன்றும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் குருத்தும் கருகி வாழைத் தண்டும் நுனிப் பகுதியிலிந்து கருத்தெடங்கியன. வெயிற் குடாக இருக்குமென நினைத்து தண்ணீரை அடிக்கடி ஊற்றினான். எனினும் பயனில்லை. மனதில் வைத்திருந்த அற்ப சொற்ப நம்பிக்கைகளும் போய்விடும் போகிறுந்தது.

வேலி அடைக்கவரும் கந்தையாண்ணையிடம் விஷயத்தைச் சொன்னான். அவனுக்கு தோட்ட அனுபவங்களும் கொஞ்சம் இருக்கிறது.

கந்தையாண்ணை வந்து வாழைக்குட்டியைப் பார்த்தார். கருகிய பகுதியைத் தொட்டுப் பார்த்தார். வாழைக்குட்டியின் அடிப்பகுதியில் மெதுவாக நகத்தினால் நுள்ளினர் பிறகு விரலால் வாழையடி மண்ணைத் தோட்டிப் பார்த்தார். இப்பேற்பட்ட பரிசோதனைகளின் பின்னர்,

‘என் இவ்வளவு தண்ணீரிடங்களை? கிழங்கு அழுகிப் போயிருக்குமே’ என அபிப்பிராயப்பட்டார்.

‘தண்ணீரை நூக விடயிக்கையே சொன்னான், கேட்டாத்தானே’ என்றான் குட்டித்தமிழி: அவனுக்கு ஒரு குட்டுக் கொடுத்து அனுப்பிவைத்தான்.

‘பறவாயில்லை, இனிக் கொஞ்ச நாளைக்குத் தண்ணீரிடவேண்டாம். வாழைக் குட்டியைக் குறுக்காய் வெட்டி விடுங்கோ, சரிவரும்’ எனப் பரிசாரம் சொல்லிவிட்டுப் போனார் கந்தையாண்ணை.

வாழைக்குட்டியை குறுக்காக வெட்டுவதென்பது அவனுக்கு முடியாத காரியமாகப் பட்டது. கத்தி கொண்டு கெட்டுவதென்பது ஒரு செவனை அழிப்பதற்குச் சமானமாகுமே? அது வும் எங்கெல்லாமோ தேடி இவ்வளவு ஆசையோடு கொண்டு வந்த வாழைக்குட்டியை வெட்டுவதாவது? நல்ல கந்தையாண்ணை மடைக்கதை பேசுகிறது.

‘ஆருக்காவது வகுத்தவெண்டால் ஒப்பிரசன் செய்யிறநில்லை.

லையா...? கனக்க யோசிச்சு மன்னையைப் போட்டு உடைக்காமல் அத்தான் சொன்னமாதிரி வெட்டி விடுங்கோ, சரிவரும்’ என மனைவி சொன்னான்.

‘சரி, என் அவன் கத்தியை எடுத்து வாழைக் குட்டியின் காய்ந்த பகுதியை வெட்டினான். எனினும் அவனுக்கு ஒரு சந்தேகம்; இனி இது உருப்படுமோ என்னாவா?’

என்ன ஆச்சரியப்! அடுத்த நாட்காலையே ஒரு சின்னிவிரல் தடிமனில் குருத்து வெளியே தண்ணீரிருந்தது! கந்தையா உண்கு நன்றி ஜூயா!

பிறகு அதைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அப்படியான ஒரு நேரத்தில்தான் அவனுக்கு வெளிநாட்டுவேலைக்கு அழைப்பு வந்தது. வெளிநாட்டில் ஒரு வேலைக்காக ஏற்கனவே முயன்று கொண்டிருந்தது உண்மை: அது இப்படி திடுதிப்பென்று வந்து விட்டில் எல்லோரையும் பிரியவேண்டிய கவலையை ஏற்படுத்தும் என்று நினைத்திருக்கவில்லை.

—அது பழைய கதை. இப்பொழுது அந்த வாழை சுமக்கமுடியாத குலையுடன் நிற்கிறது.

அன்று மாலை பெரியம்மாவிட்டுக்குப் போனான். வெளிநாட்டுப் புதினங்களைவிட, ஆணவாழை குலைபோட்டிருக்கும் செய்தியைச் சொல்லி மகிழ்ந்தான் வாழை மெலிவாக இருப்பது பற்றியும். அதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் செய்யலாமா என்றும் விசாரித்தான். பொதுவாக ஆணவாழைக்கு அதிக கவனம் இன்றி தண்ணீர் ஒழுங்காகக் கிடைத்தாலே வளர்ந்து பயன்தரும். மற்ற வாழைகளுக்குப் பிடிக்கும் நோய்கூட அதை இலகுவில் அண்டுவதில்லை.

எனவே ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாமல் போகுமாறு பெரியம்மாகுறியதுகூட அவ்வளவு திருப்தியளிக்காமலே வந்தான்.

காலையில் எழுந்ததும் கிணற்றிடக்கு வந்து வாழையைப் பார்த்துக் கொண்டு நிறபான். ஆது அவனுக்கு ஒரு பொழுது போக்காகவே அமைத்து விட்டது. காய்கள் எந்த அளவு பெருத்திருக்கின்றன? எத்தனை நாட்களில் முற்றிப் பழுக்கும்?

இப்படியாக இருப்பது நாட்களாலில் கடந்திருக்கும். ஒரு நாள் மத்தியானம்போல கிணற்றிடயிலிருந்து குட்டித்தமிழி முச்சுத் தெறிக்க ஒடிவந்தான். அவனை முந்திக் கொண்டு நாய்க் குட்டி ஒடிவந்து தின்றது.

‘ஆசைவாழை முறிஞ்சு போச்சி!’

அவனது மனைவியும் அம்மாவும் கிணற்றிடப்பக்கம் ஒடினார்கள். அவனுக்கு அது நம்பழுடியாக ஜிசெய்தியாக இருந்தது. காலையிலேகூட அவன் பார்த்தபொழுது நல்ல வாட்டசாட்டமாக நின்றது. அதற்குள்ளே என் நேரந்தது இந்த வாழைக்கு?

அவன் வந்து வாழையைப் பார்க்க அவர்கள் அவனது முகத்தைப் பார்த்தார்கள்.

வாழை வேலியில்லை முகம் கூப்புற விழுந்து கிடத்தது. வேலியின் கதியால்கள் தாங்கிக் கொண்டதால் துண்டுப்பட்டு முறிந்து போகாமல் இருந்தது. குலையும் டிப்பட்டுக் காயப்படாமல் இருந்தது.

‘குலையை வெட்டிக்கொண்டு வந்து வையுங்கோ பழுக்கும்’ என அம்மாகுறினான்.

இந்திரா காந்தி பற்றிய திரைப்படம்

'இந்திரா காந்தி பற்றி ஒரு திரைப்படம், சோவியத — இந்திய கூட்டு முயற்சியில் தயாரிக்கப்படும் என்று 'சேவெக்கெ போர்ட்டிலிருந்து' நிறுவனத் தலைவர் கூறினார்.

புதுடெல்லியில் பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் அவர் மேலும் பேசுக்கையில், 'இந்தியப் படங்கள் சோவியத் மக்களால் பெறிடம் விரும்பப்படுகின்றன. சோவியத் யூனியனுக்குச் சிறந்த படங்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று. அதே வேளையில், இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் சோவியத் படங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருகிறது' என்றார்.

கேள்விகளுக்கு அவர் பதிலளிக்கையில், கூட்டுத் தயாரிப்பின் போது, இரு நாடுகளின் கலாசாரம், பொது வாழ்க்கை, கலைகள், பேரிலக்கியங்கள் மற்றும் தத்துவங்களைப் பிரதிபலிக்கும் படங்களுக்கு பிரதான முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும் என்றார். திரைப் படத் துறையில் இத்தகைய ஒத்துழைப்பானது, நம்மிரு மக்களிடையே நேய உணர்வுகளையும் நல்லினங்கள்தையும் மேலும் எளர்க்கப் பங்காற்றும்.

திரைப்படங்கள் மற்றும் புதிய திரைப்பட உத்திகளை அதிக அளவில் பரிமாறிக் கொள்ள இரு நாடுகளும் விரும்புகின்றன. சென்னை, பம்பாய், கங்கத்தா ஆகிய நகரங்களில் தயாரிக்கப் பட்ட படங்களில் சோவியத் திரைப்படத் துறையினர் கிசேட் ஆக்கம் கொண்டுள்ளார் என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

சோவியத் நாட்டில் மற்றுமொரு நாடகக் கல்லூரி

மூர்ஸ் பிரதேசத்தின் முக்கிய தொழில் மற்றும் கலாசார சேந்திரமான ஸ்வெர்த்லோவ்ஸ்கி நாட்டில் மற்றிரு நாடகக் கல்லூரி திருக்கப்பட்டுள்ளது. சோவியத் நாட்டில் 90க்கு மேற்பட்ட கலாசாரக் கல்லூரிகள் உள்ளன; அவற்றில் நாடகக் கல்லூரிகள் பெருமளவு அங்கீகாரம் பெற்றன.

மாஸ்கோவிலுள்ள ஆர்ட் தியோட்டர், மாவி தியேட்டர், லக்தன்கோவ் தியேட்டர், இவற்றின் நாடகப் பயிற்சிக்கூடங்கள் மிகப் பிரபலமானவை. ஏ. வி. ஜி. கௌரார்ஸ்கிக் கல்லூரி இவற்றின் தலையாய் ஒன்றாகும். சோவியத் தேசிய இனக் குடியரசுகளின் பல தொழில்முறை நாடகக் குழுக்கள் இங்கு பயிற் செய்துவர்களேன்று நாடகக் கல்லூரிகளில் பண்டத்தைவிட அதிகமாகும். பிற கல்லூரிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், சோவியத் நாடகக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர் அதிகம்,

சோவியத் நாட்டின் நாடகக் கல்லூரிகளில், கட்டணம் ஏதும் கிடையாது: பயிற்சி அனைத்தும் இவ்வசம். ஆனால் ஒவ்வொரு மாணவரது பயிற்சிக்காவும் அரசாங்கம் செலவிடும் பணம், என்கினியரிங் அல்லது ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி மாணவருக்கு அது செலவிடும் பணத்தைவிட அதிகமாகும். பிற கல்லூரிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், சோவியத் நாடகக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர் அதிகம்,

கடிதங்கள்

மல்லிகை இருபத்தோராவது ஆண்டு மலரில் பிரசரிக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் இரண்டு. தகவம் சிறுகதை மதிப்பீட்டில் சிறந்த கதைகளாகத் தெரிவு பெற்றிருப்பதை உங்களுக்கு அறியத்தகுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மதிப்பீட்டு முடிவு விபரம் செய்தி வடிவில் கீழே தரப்படுகிறது. அதைத் தயவு செய்து மல்லிகையில் வெளியிடுகின்றார்கள்.

தமிழ்க் கதைகள் வட்டம் (தகவம்) நடத்தும் சிறுகதை மதிப்பீட்டில், 1985 முன்றாம் காலாண்டிலே வெளிவந்த சிறுகதைகளுன் தெண்ணான் எழுதிய 'இவளின் கதை' முதலாம் இடத்தையும், செங்கை ஆழியான 'சிநாயக்காவும் கந்தசாமியும்' இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றுள்ளன. சிறந்த சிறுகதைக்குத் தகவம் வழங்கும் நூறு சூப்பு பரிசைத் தெண்ணான் பெறுகிறார். தெரிவுபெற்ற இக்கதைகள் இரண்டும் மல்லிகையின் இருபத்தோராவது ஆண்டு மலரில் வெளிவந்தனவே.

தகவம்.

வ. இராசையா

மல்லிகையில் சமீபத்திய இரண்டு சிறப்பு இதழ்களையும் படித்தேன். எங்கொரு மனக்குறை. இந்த இரண்டிற்களிலும் தூண்டில் பகுதி இடம் பெறவில்லை. இருந்தும் ஒரு மாற்றம் தெரிய முடிகின்றது. நான் எதிர்பார்த்த வண்ணம் கிளிநொச்சி மலர் இருக்கவில்லை என்பது மெத்தான். ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கிளிநொச்சி எரிந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேலோயில் — எப்படி உங்களால் இத்தனையையும் சேரித்துக் கையில் எடுக்க முடிந்தது என்னச்சரியப்படுகின்றேன்.

ஓர் உண்மையை ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அழிவுக் கிடையே ஆக்கமும் இடம் பெறத்தான் வேண்டும். இல்லையேல் மனித குலம் ஸ்தம்பித்துப் போய்விடும். இத்தனை நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் புதிதாகப் பிறந்துள்ள ஒரு மாவட்டத்தைக் கொறவித்துச் சிறப்பு மலர் போட்டதற்காக உங்களை மெச்சத் தான் வேண்டும்.

நீலங்கை சீரானுல் அங்கும் ஒரு மல்லிகைப் பந்தல் கூட்டத்தை நடத்துவது சிறந்தது என்பது எனது எண்ணம்.

சாவீட்டு ஒவ்வும் வேண்டாம். மக்களை உற்சாகப்படுத்தித் தன் எம்பிக்கை கொள்ளச் செய்வதே இன்று முழு முதல் தேவையாகும். மனிதர்கள் அழியலாம்; சாகலைம். ஆனால் மனுக்குலம் அழியாது' என்று எங்கேயோ படித்த நூபகம். எனவே நாளை வாழப் போகும் சந்ததிகள், வளரும் இளந் தலைமுறையினருக்குத் தன்னும் பிக்கையை ஊட்டும் ஆக்கங்களைப் படைக்க உதவுக்கள். உங்களது அயராத தன்னும்பிக்கை இதற்குப் பக்கபலமாக அமையட்டும்.

கீர்மலை.

ப. பிறைசூடு

வெளியேறும் வேர்கள்

— வாசதேவன்.

கனத்த மணற் கூரை
முகட்டைக் கிழித்துக் கொண்டு
முன்னேறி வருகின்றோம் ...
நாங்கள்
வெளியே வருகிறோம்.

அடி மன்னுக்குள்தான்
அண்டமே என்று
முடிய இமைகளுக்குள்
முடிவெடுத்திருந்தோம் ..

ஒரு
சிந்தனை இடி விழுந்து
என் விழிகளின் கதவுகள்
வெடித்துச் சிதறிய போது
நாங்கள்
தலைக்கிப் பயணம் செய்வதை
தெரிந்து கொண்டோம்.

பச்சை வீட்டுக்குள்
பரவசம்
பூமிக்கடியிலோ
புழுக்கம்.

தள்ளாடும் நம்
தலைக்கு மேல்
மரத்தின் பாதம்

கிளைகளில்
புனர்கையாய்
தொலையும் நம்
கவாசங்கள்

இலைகளில்
பச்சயமாய்
இழுக்கும் எம்
இரத்தம்

நாங்கள்
இருட்டிலே இருப்பதால்
மரத்துக்குப்
பகல்

எங்களை

குனிந்து பார்க்க
மறந்து போன மரத்தை
இதோ
கூப்பிட்டு நிறுத்த வருகிறோம்
கூரிய முனைகளாகிப்
பூமியைக் கிழிக்கிறோம்.

இருட்டுக்குள் நாங்கள்
சிதறிப் பிரிந்ததால்
மரத்தின் காலுக்கு
மணமேலே உறுதி

விரல்கள் ஒன்றுகிக்
குவிவதைப் போல
திரும்பவம்
குனிந்து நாங்கள்
கூராகி விட்டோம்
நம்பில் பலர்
அறுந்து போகும்
சப்தத்தை
மரம் சரியும்
மறமறப்புச் சப்தத்தால்
மகிமைப் படுத்துகிறோம்.

நாங்கள்
இல்லா விட்டால்
சினங்க் காற்றுக்கே
சரிந்து விடும்

இந்த மரத்தை
நாங்களே வீழ்த்துவது
நமக் கொன்றும் — கஷ்டமில்லை

கனத்த மணற் கூரை
முகட்டைக் கிழித்துக் கொண்டு
வெளிச்சத்தைக் குடிக்க
வெளியேறி வருகிறோம்.....

ஒருநாள்
மரம் சரிந்து
மணமேலே விழும் —
பூமியின் நேர் கோட்டில்
நமக்குப் பக்கத்தில்.

அனு ஆயுதங்களின்றி

21-ம் நூற்றுண்டில் பிரவேசிப்பதை
ஆதரிப்போர் யார்? எதிரிப்போர் யார்?

— ஸ்பார்தக் பெக்ளோவு

அனு ஆயுதங்களையும் பேரழிவு ஏற்படுத்தும் மற்ற ஆயுதங்களையும் கி. பி. 2000-ஆண் டுக்குள் ஒழியிப்பதற்கான சோவியத் திட்டத்திற்குக் கிடைத்துள்ள சார்வதேசப் பிரதிபலிப்பில் பல சிறப்பு அம்சங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, அதை மிகச் சிலரே எதிர்த்தனர். இரண்டாவதாக, இந்தத் திட்டத்தை உறுதியுடன் ஆதரிப்பவர்களுக்கும், இதை மறுக்க வழி கண்டுபிடிக்க முயல்வோருக்குமிடையே உள்ள வேற்றுமை, அமைதியை விரும்பும் ‘புரு’க்களுக்கும் யுத்த வெறி பிடித்து அலையும் ‘கழுகு’களுக்கும் இடையே உள்ள வேற்று மையோடும். இதுசாரிக்கும் - வலதுசாரிக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமையோடும் ஒன்று சேரவில்லை.

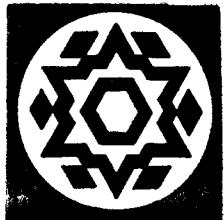
அமெரிக்காவில் இந்தத் திட்டத்தை ஆதரித்து, தற்கொலைக்கு ஓப்பான ஆயுதப் போட்டியிலிருந்து மனித சமூதாயம் தப்புவதற்கு இது ஓர் அரிய வாய்ப்பென்று கருதுவோரிடையே. அதெரி சீக் கராஜுவ அமைப்பில் மிக உயர் பதவி வகித்த அரசியல்வாதிகளும், ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டுப் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஏதாவது ஒரு நிலையில் பங்கு கொண்ட நியனர்களும் உள்ளனர். மேலே நாடுகள் பலவற்றில் சோவியத் திட்டமானது எதிர்க் கட்சிகளிலும், ஆனால் கட்சிகளிலும் உள்ள அரசியல் வாதிகளாலும், வழக்கமாக சோவியத் யூனியனை எதிர்க்கும் பல கன்சர்வெடிவ் பத்திரிகைகளாலும், ஆக்கபூர்வமாக மதிப்பிட்டுள்ளன.

ஐ. நா. வட்டாரங்களிலும், டெல்லி பிரகடனத்தில் கையெழுத் திட்ட நாடுகளின் அரசுகளிலும் சோவியத் பிரேரணைகளுக்குப் பேராதரவு கிடைத்திருக்கிறது.

நேட்டோ விளம்பர் நிறுவனங்கள் சோவியத் பிரேரணைகளை விவரிக்கையில், ‘பிரசார’ம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தத் தவற வில்லை. ஆனால் இந்தத் தடவை, ‘பிரசாரம்’ என்ற சொல் பல தரப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளுடன் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஏனெனில், இதை உபயோகிப்போர், தாங்கள் படைக்குறைப்பின் எதிரிகளை அம்பலப்படுத்தப்படுவார்களோ என அஞ்சுகின்றனர்.

அமெரிக்க அரசு ஒருபுறமிருக்க, பிரிட்டிஷ் அரசோ, பிரெஞ்சு அரசோ அவை ஆயுத சோதனைகள் இல்லாமல் 1-ம் நூற்றுண்டில் அகியெடுத்து வைக்க விரும்பவில்லை. புதிய நூற்றுண்டின் ஆரம்பத் திற்குள் ‘விணவெளிக் கவச’த்தை எய்த வேண்டுமென்ற அமெரிக்க ஜனத்திபதி ரீக்னின் கனவு, காஸ்பர் வீண்பர்களின் ‘நீண்ட’ மற்றும் ‘கூரிய’ அனு ‘வாஞ்சன்’ புதிய நூற்றுண்டில் பிரவேசிக்கும் காஸ்பர் வீண்பர்களின் கனவு இணக்கமானதென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது,

காயப்பட்ட காற்று

கோவை, என். ஜெயந்தி.

இது —
வசந்தப் பெயர்சிக் காற்று
எனக்கு அதன் விலாசம்
தெரியாது.

அதன் ஜீவ சுரப்பியாய்
சுகந்தம் மட்டும்
எனக்குப் பழகிப் போன
சுவாசம்.

நெல் மணமும் பணை(க)
கள் மணமும் — தமிழ்
சொல் மணமும்
எனக்குப்
பழகிப் போன
முகம் காணை
தோழைப் போலான
சுவாசம்.

ஒரு நாடோடி போல்
ஊர் பேர் தெரியா நிலையில்
என் செவிகளில்
ஏதோ குசகுசத்துப் போவதும்
இந்தக் காற்றே!

என் நாசியில்
வாசனை களைத்
தூவிச் செல்வதும்
இதுவே!

இது —
எந்தப் பெயர்ச்சிக் காற்று?
எனக்கு இதன் விலாசம்
தெரியாது!

யுக யுகாந்திரமாய்
என் முன்னேடிகள்

குகா னுபவத்தைச் செறிந்த
இந்தக் காற்றில் தான்
என் கரைதல்கள்
ஷணந் தோறும் :

சுகந்தம் சுமத்தலே
சிரிய பணியான
காற்றிலே.

என்ன இது?
ஏதோ மனக்கிறதே!
இரத்த மணமாக —
சாம்பல் மணமாக —
என் சுந்தரச் சுகந்தங்கள்
சூனி ய மாக
இரத்தச் சாம்பல்
மணமாய் ஏதோ மனக்கிறதே!

இது — பெயர்ச்சிக் காற்று?
எந்தப் பெயர்ச்சிக் காற்று?
எனக்கு அதன் விலாசம்
இப்போது
கொஞ்சங் கொஞ்சமாகத்
தெரிய ஆரம்பிக்கிறது ... !

கற்பு மட்டுமா?

கற்புக்கரசிகளான
ரதி தேவிகளே!
நாங்கள் மட்டும்
கண்ணகிகளைத் தேட்டவில்லை.
ஏனென்றால்,
மாதவி யொன்றையும்
மறுதாரமாய்த் தேட
நாம் தயாரில்லை.

—குருபரன் நல்லையா

பேராசிரியர் கைலாசபதி
நினைவுச் சொற்பொழிவு

நெல்லை க. பேரன்

கடந்த 19-7-86 சனிக்கிழமை இலங்கை பல்கலைக் கழக யாழ் வளாகத்தில் உள்ள கைலாசபதி கலையரங்கில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்திய கைலாசபதி நினைவுச் சொற்பொழிவுக்கு துணை வேந்தர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் தலைமை வகித்தார்.

திரு. நா. சோமகாந்தன் வரவேற்புரை நிகழ்த்துகையில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முயற்சிகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டதுடன் முற்போக்கு இலக்கிய அணியின் கூட்டுத் தலைமையின் ஓர் அங்கந்தான் கைலாசபதி என்றும் தலைசிறந்த இலக்கியவாதியான கைலாசபதியையும், பேராசிரியர் சிவத்தம்பியையும் முற்போக்கு இலக்கிய இரட்டையர்கள் என்றும் வரண்ததார். காலத்தின் தேவையை அறிந்து மக்களின் பிரச்சனைகளில் பங்கு கொள்ளவர் சிவத்தம்பி என்றும் இவர் சொன்னார்.

பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் தலைமையுரையின்போது, 'மேன் மக்களின் பணிகளைச் சமூகம்' என்றும் பாராட்டும். எனது மாணவரான கைலாசபதி யாழ் வளாகத்தின் முதல் தலைவராகவும், முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் இருந்தார். தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்ற அவர் மரபுவழி இலக்கியங்களையும் பண்டைய தமிழ் நூல்களையும் பயின்று நல்ல மாண்புக்கராகத் திகழ்ந்தார். பழைய இலக்கிய அறிவுதான் பிற்காலத்தில் நவீன இலக்கியத்தில் இவரது ஆய்வுகளுக்கு உதவியாக இருந்தது. தினகரணில் சிறந்த பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்த இவர் ஏற்ததாழக் கால் நூற்றுண்டுகளாகத் தமிழ் ப்பிள்ளை போதுவான தமிழ் ஆராய்ச்சியிலும் நவீன இலக்கியத் திறனையிலிரும் ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு வழி காட்டியாகத் திகழ்ந்தார். சமகால இலக்கியப் போக்கின் நாடித் துடிப்பை இனங்காட்டியதுடன் எல்லா அணியினரையும் அரவணைத்து நடத்துபவர். பாம்பின்கால் பாம்பறியும் என்பது போல கைலாசபதி நினைவுப் பேருரையை ஆற்றப் பொருத்தமானவர் எனது மாணவரான சிவத்தம்பி என்றார்.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி பேசுகையில், 'கைலாசபதி என்ற சிந்தனையாளன் நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் மைல்கல்லாகும் 19 களில் இருந்து ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைத் தேசிய உணர்வுகளுடன் வளர்த்தெடுத்த வரலாற்றில் கைவாசபதி பெரும் பங்கினை வகித்தார். மாக்சீய இலக்கிய விமர்சன முறையைத்

தமிழில் அறிமுகஞ்செய்தார். அவர் ஒரு இலக்கியத் தோப்பு. சமூகப் பிரக்ஞங்குபற்றிய உணர்வளவைர். இன்று வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மலையகத்தில் நடக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களின் போராட்டம் இதுவரை இல்லாத உக்கிரத்துடன் நடக்கிறது. அரசியல் கட்சிகள் செயல் இழந்து போயுள்ளன. இத்தகைய சமூக மாற்றவேளைகளின்போதுதான் புதிய தடிப்புடைன் இலக்கியங்கள் தோன்றிக்காலத்தின் தேவையைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். எல்லாம் நடந்து முடிந்த பிறகு எழுதுவது ‘போஸ்ட்மோட்டாம்’ றிப்போர்ட் ஆகும். சமூகத்தில் சமூக ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான கருத்துக்களை அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டோரே முன்வைத்தனர். இன்று இக்கருத்துக்கள் வலிமை பெற்றுள்ளன. ‘54 — 65’ முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றன என்றார்.

திரு. ஐ. சாந்தன் நன்றி கூறினார்.

(9 - 2 - 86-ல் நடைபெற்ற கருத்தரங்களை ‘சமகாலமும் பூஸ்கியமும்’ என்ற தலைப்பில் திரு. பொமினிக் ஜீவா கருத்து ஏற்றுத்தொடர்பு கருத்துக்களை கருக்கம்)

இனப் பிரச்சினையால் எங்களைப் போன்ற படைப்பாளிகளின் அனுகுமுறையே வேறு. நமது பார்வை வித்தியாசமானது. தமிழ் மக்களினுடைய போராட்டம் நியாயமானது. ஜனநாயகத் தன்மை சொன்னது, ஆரோக்கியமானது. இதை வென்றெடுக்கத் தனித் தமிழ்ப் போராட்டமாக இதைக் கருதக் கூடாது. தென்னிலங்கையில் வதியும் தொழிலாளி வர்க்கத்தில் பேரினைப்பும் சிங்கள முற்போக்குச் சக்திகளின் ஒருங்கிணைப்பும் நமக்கு மிக மிகத்தேவை. ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகச் சகல மக்கள் சக்தியையும் கூட்டிக் கோப்பதின் மூலமே நமது போராட்டத்தில் நாம் வெற்றி கொள்ள முடியும். இதில் சிங்கள — மூல்விம் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் பங்கு காத்திரமானதாகும். உலகத்தின் எந்த மூலையில் அநீதி, அக்கிரமம் நடந்த போதும் — அது வியற்நாம், சிலி, அங்கோலா, தென்னாப்பிரிக்கா — உக்கிரமமாகத் தமது எதிர்ப்புக் குரலை ஒங்கி உரத்து எதிரொலித்த சிங்கள எழுத்தாளர்கள், தமது நாட்டில் வாழும் சகோதர மக்களுக்குத் தினசரி நடக்கும் கொடுமைகளைக் கண்டும் காணுமல் இருப்பது விச்சிக்கத் தக்கது.

வட, கீழ் மாகாணத் தமிழர்கள்தான் தமிழகுத் தொண்டு செய்கின்றனர் என்ற கடை பழங்குடையாகி விட்டது. சிங்கள மக்களால் குழப்பட்ட பிரதேசங்களில் வாழும் குக்கிரமாக மூல்விம் இளைஞர்கள் இன்று இன்ற தமிழக்குப் புதிய பரிமாணம் சேர்க்கின்றனர். இளைஞர்களை விட, படித்த மூல்விம் யுவதிகளின் பங்களிப்பு கணிசமானது மாத்திரமல்ல, கெளரவிக்கத் தக்கதுமாகும்!,

திரு. ந. சோமகாந்தன் தலைமை வகித்தார். செம்பீயன் செல் வன், அகஸ்தியர், சபா ஜெயராசா, எஸ். கிருஷ்ணராசா ஆகி யோர் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர்.

நான் ஒரு நீக்ரோ

ஆங்கிலத்தில் அல். வெற்றோறி

தமிழில்: எம். பாலகிருஷ்ணன்

அச்சமின்றி சொல்லி விடு
வெட்கமின்றி சொல்லி விடு
எல்லா மனித வர்க்கத்தின்
முகத்துக்கு நேராக சொல்லி விடு
என் தந்தையைப் போல்
தந்தையின் முதானையர்—போல்
நானும் ஒரு நீக்ரே!
என் தாய் ஒரு நீக்ரச்சி!
எனவே என் நிறம் கறுப்பு!
நான் ஒரு மானுடன்:
அடிமையல்ல!
ஆபிரிக்கா என் சொந்த மன
அவ்வெனது மன் நீடுழி வாழ்க
அந்த ஆபிரிக்கா நீடுழி வாழ்க.
எனது மன் வெள்ளை
மனிதர்களால்
மாசுபடுத்தப் பட்டது.
ஆக்கிரமிப்பு காரர்களால்
அழுத்தி
அடிமையாக்கப்பட்டுள்ளது.
இனி என் மகன் ஆற்ற
விருப்பிறைப் போல
என் மரணத்திற்கு அப்பாலும்
நான் அவனுக்காகத்
தியாகிக்கிறேன்.

என் மன்னுக்குப் பின்னால்
என் முதானையரின் சப்தநாதம்
இடியாக முழங்குகிறது.
ஓய் நீ ஆக்கிரமிப்புக் காரர்களின்
அஸ்தியை வீச தென்றவில்
கண்டி விடவில்லையா?
அப்படியானால் நீ
எங்களுக்கு பிறக்கவில்லை போ
நீ எங்கள் மன்னிலிருந்து
எதிரிகளை அப்பறப் படுத்தி

நமது எல்லா மலைக் குன்றுகளிலும்
ஆபிரிக்காவின் வெற்றி
நியமத்தை உயர்த்தி
இருட்டு சவப் பெட்டிகளை
வீசி விட்டு - உன்
மண்ணை ஒளியால்
நிரப்பவில்லையானால் - நீ
அதிக நாட்களுக்கு எங்கள்
மகனாக இருக்க முடியாது
உனது பெருமித்ததிற்கும்
மகிழ்ச்சிக்கும்
சரித்திரத்தை பணிய
வைக்காவிடில்
நீ அதிக நாட்களுக்கு
எங்கள் மகனுக இருக்கமுடியாது.
இருட்ட சுவர்களை அதிகாலை
இடித்துத் தள்ளிடும்
இப்போது எங்கள்
வெற்றிப் பாடலைச் செவிட்டு
இரவு தோல்வியற
தொடங்கி விட்டது
அதி துரிதமாக அதன்
கருமை நிறைகிறது.
இறுதியாகப் பீதிக்குள்ளேயே
மறைகிறது
இப்போது பார்த்துக்கொள்
எங்கணம் எங்கள் மக்கள்
மார்பு திறக்க
மலைத் தொடர் களுக்கிடையே
அடித்து வரும் கருவெள்ளமாய்
நினைவற்ற நிலையிலிருந்து
எழுகிறார்கள் என்று
வீடிவின் வெளிச்சத்தில் மின்னும்
இது எங்கள் மாபெரும்
ஆபிரிக்கா!

உபம்பு

தெளியான்

இவஞ்சுக்கென்னுச்சு!

ஆகாயமும் இன்று இவளைப் போல அழகாக இல்லை. எல்லாம் பொத்தல் பொத்தலாகக் கரு மையின் எழில் வண்ணத்தை அலங்கோலப்படுத்துகிறது. இந்தப் பொத்தலில்லாத ஆகாயம் கூட இவள் மேனி அழகுக்குத் தோற்றுப்போகும்.

இவள் மேனி அழகு என்னைப் பைத்தியமாக்குகிறது. இந்த அழகு மேனியில் மோக வெறி கொண்டு இவள் பின்னே நான் பறந்து திரிந்த நாட்கள்.. நந்தலாலாவிலே இவள் கரிய நிறத்தைக் கண்டு நான் உணர்ச்சிப் பரவசத்தில் உள்ளம் சிலிர்த்துப் போன காலங்கள்.. கழுத்தைச் சொடுக்கித் திருப்பி, கண்ணின் கருமணியைச் சுழற்றி வெட்டி வெட்டி மோகம் ததும்பு விழியால் இவள் போதை வெறியூட்டிய சமயங்கள்..... தெத்தித் தெத்தி நடக்கும் இவள் கெந்தல் நடையில் கிறங்கி என்னை நான் இழந்து தவியாய்த் தவித்த வேளைகள்... இவள் கிறகடிப்பில் என் இதயம் ஒரு

கணம் நின் று படபடத்துத் துடித்த அந்தக் கிளுகிஞப்புகள்...

எல்லாமே இவஞ்சுகு மறந்து போக்கா!

எனக்கெப்படி உறக்கம் வரும்! மண்டையிலே விண்விண் என்று, சண்டு வில்லால் கூவி அடித்த கல்லோன்று விசையாக மண்டையைத் தாக்கிக் கலக்கி விட்டது போல தலை கழன்று கணக்கிறது.

இவளால் இவை எல்லாவற் றையும் நிழைத்துப் பாராமல் மெய்மறந்து உறங்கு முடிகிறதே! இந்த உறக்கம் நிசமானதுதானு! அல்லது....?

உறக்கத்திலும் மென்மையான தன் அலகுகளால் என் திறகுகளை இதமாகக் கோதிக் கோதி, கெல்லமாக மெல்லக் கொத்திக் கொடுத்து உறங்க வைத்தவள். இன்று முத்தை மடக்கிக் கழுத்துக்குள் சரித்துக் கொண்டு கிடக்கிறார்.

அலகுகளைக் கூராக்க வேண் மூன்றெரு பொய்ச் சாட்டுச் சொல்லிப் பொக்கொண்டு என் அலகோடு அவகை உரசி உரசி கருவிழிகள் விவந்துவர, வெப்பமுச்சு விட்டவண்ணம் நெருங்கிவருகின்றவள், இன்று ஒதுங்கிக் கிடக்கிறார்.

இவஞ்க்காகவே இந்தக் கூடற் பனைக்குள் உச்சார வட்டில் கட்டினேன் அழகான ஒரு வட்டக் கூடு. சன்னித் தடிகள் மென்மையான இவள் உடலை உறுத்தக் கூடாது என்பதற்காக எத்தனை வீடுகளுக்கு அலைந்தேன். தும்புத்தடிகளிலீருந்து தென்னாந்தும்பைப் பியத்தெடுக்க எவ்வளவு போராடினேன்! அந்தத் தும்புகளையும், பழைய துணிகளையும் கூட்டி வந்து வந்து, கூட்டி

ஞான்மோ சொகுசான உள்ளைண தயாரித்தேன்.

அன்றிரவு, அந்த மெத்தையில் இருவரும் படுக்கச் சென்ற முதல் நாள்... இவள் என்ன சொன்னார்?

‘காதல்தான் பெரிதெனக்கு, காலையில் ஏழாண்து கரையவும் வேண்டாம். கறணம் போட்டுப் பறக்கவும் வேண்டாம். கட்டிய ஜெக்கக் கொண்டு காலமெல்லாம் உறங்குவோம்.

இன்னும் என்ன என்னவோ எல்லாம் சொல்லிப் பிதற்றிக் கொண்டே கிடந்தாள். அந்த இரவு அவள் உறங்கவே இல்லை.

இன்னேரு இரண்டு இரவுகள். மழைகால விழிப்புப்போல எனக்கு. மழையின் அந்த விழிப் பிலும் என்ன ஆனந்தம். நெருக்கமான இவளி சுதா கதகதப்பு. மழைவானத்து மை இருணை இவளின் மேனி எழிலோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போன். டு....! வாணமெங்கே? இவளின் சொந்தியிய வண்ணத்துக் கோலமேங்கே!

எப்போதோ நான் குரலை குத்துக் கரைய வேண்டுமென்று தவித்துக் கொண்டு கிடக்கின்றேன்.

‘சேவல் இன்னும் தன் முதற் குரலைக் கொடுக்க வில்லையே! அதன்பிறகு; அதன் இரண்டாவது குலையும் கேட்ட பிறகல்லவா நான் குரல் எடுத்துப் பாட வேண்டும்!

கடந்த இரவு எப்போதும் போல நான் பாடவில்லை; அழுதோன். என் பாட்டோடு சேர்ந்து தேனுகப் பெருகும் இவள் இனிய குரல், என்சொக்கக் குரல் கேட்டுக்கூட

வெளிவரவில்லை. எனக்குப் பெருத்த ரொற்றறந்தான்.

இவள் இவ்வளவு பெரிய விழுமக்காரியா!

நான் அப்படி என்னத்தைச் சொல்லிவிட்டேன்:

‘மனிதரைப் போல எவ்வே ஒருவன்றை பிள்ளையைத் தன்றை பிள்ளை எண்டு பெயர் பதியிற வனல்ல நான்’ என்று தான் சொன்னேன்.

அதுக்கு இவள் ‘என்ன சொல்லுறியன்?’ என்று கேட்டாள். ஒன்றும் விளங்காதவள் போல.

இவள் நடிக்கிறுள் என்று உணர்ந்து கொண்டே மீண்டும் சொன்னேன்!

‘நான் மானமுள்ளவன்’

‘அப்ப... நான்தான் மானங்கெட்டவளோ?’

இவள் கேட்டுக் கொண்டு கிஅன்பிறகு மெளனமாக ஒதுங்கினவள்தான்.

என்னைக் கொல்லாமற் கொன்று கொண்டிருக்கிறார்.

நான் கேட்டதில் என்ன பிழை?

எனக்கும் மனதில் ஒரு வருடமாக இருந்து கொண்டிருக்கும் நெருடல், மனம் பொறுக்காமல் பகிடிபோலச் சொல்லிவிட்டேன்.

சென்ற ஆண்டுபோல இப்போதும் நடந்துவிடக் கூடாதென்று முன்னேச்சரிக்கையாகச் சொன்னேன், அவ்வளவுதான்.

கடந்த ஆண்டு இவள் அடைகாக்க ஆரம்பித்ததும் நான் எவ்வளவு பெருமைப்பட்டதேன். எனக்கும் ஒரு வாரிசுதோற்றப் போகிறது என்று மகிழ்ந்தேன். இவஞ்சுகு உவப்

விற்கின்றேன். தினசரி மக்களுடன் ஒரு ஜீவன் ததும்பிய நெருங்கிய உறவை வளர்த்துக் கொள்ளுகின்றேன். வெட்கப்பட இதில் என்ன இருக்கிறது?

- சமூத் தமிழர்களின் சமகாலப் பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு மல்லிகை இதுவரை சாதித்தது என்ன? வட்டுக்கோட்டை, ஆர். சந்திரன்

மல்லிகைக்கு என் ஓர் அனுகுமுறை உண்டு. கூட்டத்தோடு கோவிந்தாப் போட அதற்குத் தெரியாது. மல்லிகை ஆரம்பித்த காலத்தில் அன்று பரவலாக ஏரியும் பிரச்சினையாக இருந்தது சாதிப் பிரச்சினை. அந்த வள்ளுவர் காலத்திலிருந்து தொடர் தொடர் தொடர்ந்து வந்த மனித நிச்சயை உண்மையாகக் கண்டித்து தனது படைப்புக்களையும் வெளியிட்டு, தலையங்கங்களையும் எழுதி வந்ததுதான் மல்லிகை. இன்று மனுக கொடுமைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கிறோம் எனச் சொன்னவர்கள் பலர் அந்த அநீதிக்கு எதிராகப் பேண பிடிக்காமல் ஒதுங்கி நின்றவர்கள்தான். மாருக நம்மைப் போன்றவர்களை இழிசனர் இலக்கியம் படைப்பவர்கள் என வக்கணை பண்ணினார்கள். இன்றும் ஏரியும் பிரச்சினை இனச் சங்காரம். மனிதக் கொலைகள். அநீதியான நடத்தைகள். மல்லிகை இந்தப் போக்குகளை மிக வண்மையாகக் கண்டித்து கடை, கவிதைகளைப் பிரசரித்ததுடன் பாரிய தலையங்கங்களையும் தீட்டியுள்ளது. மல்லிகையை விரும்பாதவர்கள் வெறுப்பின் காரணமாக மல்லிகை மீது துவேஷப் பிரசாரங்களைத் தூவலாம். ஆனால் மல்லிகையை மனசாரநேசிக்கும் நெஞ்சங்கள் எமது

ஆத்ம உணர்வைப் புரிந்து கொள்வார்கள்.

கோழைத்தனத்தை மறைக்கச் சென்னைக்கு ஒடிச் சூழியாமல் யாழி. பாதுகாப்பு வலயத்திற்குள்ளேயே தினசரி வாழ்ந்து. மக்களின் துன்ப துயரங்களில் பங்கு கொண்டு மாதா மாதம் மல்லிகை ஒழுங்காக வெளிவருவதே தமிழர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு எனக் கருதலாம்,

- மற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிக் கூறப்படும் குறைபாடுகளுக்கு என்ன விளக்கம் தருவீர்கள்?

வசாவிளான். தரும. ராசதுரை

குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி னால் விளக்கம் தரலாம். அல்லது தவறை ஒத்துக் கொள்ளலாம். சம்மா மேவோட்டமாகக் கேட்பதால் தெளிவான விடை சொல்ல இயலவில்லை. இந்த மன்னில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம். தேசிய இலக்கியம். மன்னாசனை, இந்த மன்னுக்குரிய இலக்கியம் என்ற கோஷங்களை முன் வைத்து இந்த நாட்டுத் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பியதே முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாடுதான். இன்று இந்த நாட்டில் மக்களால் மதிக்கப்படுவர்கள் கூட மற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாட்டை உந்து சக்தியாகக் கொண்டவர்கள்தான். குறைசொல்பவர்கள் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கட்டும்.

- பிழையான இடத்தில் சரியான கருத்தையும் சரியான இடத்தில் பிழையான கருத்தையும் பேசிய அனுபவம் உண்டா? தல்லிப்பழை. ரா. நக்ரேன் பிழையான இடத்தில் சரியான கருத்தையும் சரியான இடத்தில் சரியான கருத்தையும் பேசிய அனுபவம் உண்டு. *

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E.SITTAMPALAM & SONS
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Mallikai

MARCH 1988

REGISTERED AS A NEWS PAPER AT G. P. O. SRI LANKA
(K. V. J 73 / NEWS / 86)

Dealers In:

WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER

Phone: 24629

With Best Compliments of:

P. S. V. SEVUGANCHETTIAR
140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.

இச் சஞ்சிகை 234B காங்கேஸ்றுதை வீதி, யாற்பொணம். முகவரியில் விடப்படும் ஆசிரியரும் வெளியிடுவாருமான போயினில் ஜிவா அவர்களால் நல்லீகாந்தங்களுடன் யாற்பொணம் போன்று போன்று வாந்தியூர், எட்டாட விழுப்பா அரூப்புக்கிளும் அந்தீப் போன்று.